73STE JAARGANG No. 9574 — WOENSDAG 21 MAART 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen — Kantoor: Conscientiesteeg 27—29. — Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399 — Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao.

MORGEN: STATEN OPNIEUW BIJEEN

YRAUSQUIN legt het Staten-voorzitterschap neer

Belangrijke rede van Gomez n.a.v. behandeling van z.g. ontwerp-Bikker

Willemstad. - De heer Juancho Yrausquin heeft gisteren zijn functie van Statenvoorzitter ter beschikking gesteld. Hij blijft echter Statenlid. Op korte termijn zullen de Staten thans een nieuwe voorzitter uit hun midden benoemen. Hiermede wordt morgenavond een begin gemaakt tijdens de openbare vergadering, die om kwart voor negen zal aanvangen.

Op de agenda van deze vergadering prijkt namelijk het opmaken van een voordracht voor voorzitter en eventueel ondervoorzitter van het wetgevend college. Of ook een voordracht voor onder-voorzitter opgemaakt wordt, hangt af van de uitslag der stemming. Komt de tegenwoordige ondervoorzitter, de heer Isa namelijk als no. 1 op de voordracht voor voorzitter uit de bus, dan zal ook een voordracht voor onder-voorzitter opgemaakt dienen te worden. In het andere geval is dit niet nodig.

YRAUSQUIN
...Statenvoorzitter af...

Dat de Statenvergadering van morgenavond eerst om 20.45 uur begint, vindt zijn oorzaak in het feit, dat vooraf nog een commissie-vergadering zal worden gehouden, waarin het voorstel van de Gouverneur om het aantal leden van de huidige regering uit te breiden, besproken zal worden. Het advies dat hierover opgesteld wordt, komt dan meteen op de agenda van de openbare vergadering, zodat er een minimum aan tijdverlies is.

Een belangrijk agendapunt vormt de landsverordening tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht voor Curaçao (ontwerp-Bikker). Dr. M. F. Da Costa Gomez had reeds lang tevoren aan enkele ingewijden laten weten, dat hij dit ontwerp bijzonder belangrijk achtte en dat hij bij de behandeling daarvan een rede zou houden. Naar wij vernemen, beslaat deze rede niet minder dan 120 vellen getypt en zal het voorlezen daarvan meerdere uren in beslag nemen. Om dit grote oponthoud te vermijden, is de rede thans gestencild en zal deze ter vergadering aan de leden der Staten worden ter hand gesteld. Te verwachten is, dat de rede later in brochurevorm zal worden uitgegeven.

L.A.V.-Constellation keerde tweemaal naar Curacao terug

Caracas. — Zaterdag vroeg op de morgen is de Constellation van de LAV van de route Miami—Havana—Maiquetia gedwongen geworden om tweemaal terug te keren naar Curaçao in verband met het zeer slechte weer, dat boven het Venezolaanse vliegveld woedde. De machine, die 28 passagiers aan boord had, zou tegen 1 uur in de ochtend binnenkomen, doch keerde terug naar Curaçao om het tegen 2 uur nogmaals te proberen. Edoch, weer bleek een landing onmogelijk en het toestel keerde nogmaals naar de uitwijkhaven Curaçao terug. Omstreeks half vijf werd een derde poging ondernomen, welke meer sukses had en de machine landde veilig.

Het schijnt, dat men zaterdag overal in Noord-Amerika last heeft gehad van het slechte weer, want vele machines, op weg naar Maiquetia, bleven in Noordamerikaanse havens steken. Zo ook enkele machines van de L.A.V. en de Pan American Airways, waaronder een Vickers Viscount.

Kon niet lopen

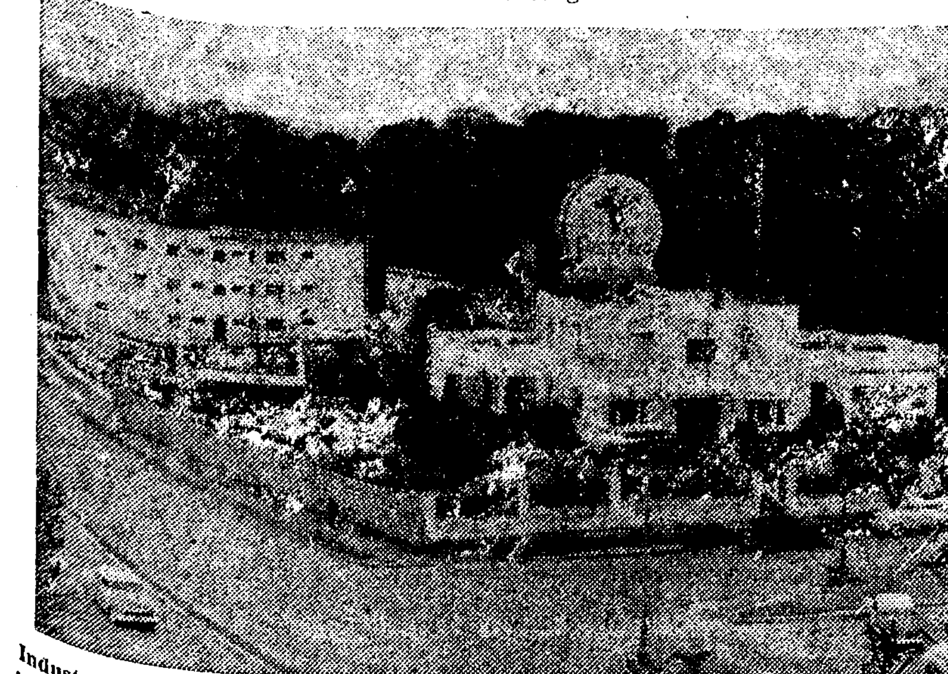
Willemstad. — In de Bergstraat trof de Mobiele Brigade een vrouw aan, die ziek was en al maanden niet kon lopen. Zij had geen familie en werd door buren van eten voorzien.

Banco Union in Caracas vierde tienjarig bestaan

Caracas. — Het tienjarig bestaan van de Banco Unión in Caracas werd dezer dagen voor de employé's van deze instelling gevierd met een groot feest in de Jardín Pampero, de speciale gelegenheid van de Industrias Pampero, gelegen aan de Avenida Miranda. De President van de Industrias Pampero, de heer Alejandro Hernandez, had voor deze speciale gelegenheid de Rancho Pampero, zoals deze overdekte dansgelegenheid achter de Pampero-kantoren wordt genoemd, ter beschikking gesteld van de Banco Unión die op deze avond de employé's een prettige en welgeslaagde avond aanbood.

Aanwezig waren de directeur van de Banco Unión, de heer Salvador Salvatierra, de heren Arturo Camacho, Sam Pariente, Samuel Belloso, Miguel A. Senior, J. Gonzalez Gorrondona en Dr Moises Benacerraf, alsmede de President van Pampero, de heer Alejandro Hernandez. Verder waren vele officials van de machtige Pamporo-industrie aanwezig.

Dat deze avond een zeer geslaagde is geworden, behoeft, als men weet, dat de Daikiri en andere Pamperoprodukten zeer gewild waren, geen betoog.

Industrias Pampero te Caracas. Op de foto het hoofdkantoor, waar de heer Alejandro Hernandez, de energieke direkteur van de I.P. zetelt. Achter het kantoor is de in Caracas zo bekende „Jardin Pampero". Het mooie huis is gelegen aan de Avenida Miranda.

Correspondent van vele Arabische bladen op Curacao

Arabisch journalist maakt reis door Caraibisch gebied

Willemstad. — Hedenochtend omstreeks tien uur kwam plotseling een journalist van Arabië ons redactie-kantoor binnenstappen. Het is de heer Najil Halal, journalist en correspondent van een serie Arabische kranten, alsmede het in het Arabisch verschijnend dagblad in New York. De heer Halal, die vergezeld was door de heer Ayubi jr., zoon van onze bekende stadgenoot Emir M. A. Ayubi, kwam even kennismaken met ons dagblad, waarvoor hij veel interesse toonde.

Op onze vraag vertelde hij op het ogenblik een reis door de gehele Antillen te maken om zijn indrukken over deze eilanden, zowel de Nederlandse als de Engelse en Franse, in de Arabische pers te doen verschijnen. Binnen enkele dagen zal onze Arabische collega naar Aruba vertrekken. Daarna staat een bezoek van acht dagen aan Caracas op het programma. Van deze stad uit vervolgt de heer Halal dan zijn reis door de Antillen.

De heer Halal heeft het plan om een pagina te schrijven over de Nederlandse Antillen, welke artikelen ook in het in het Frans verschijnend dagblad „Combat" te Beiroet zullen worden gepubliceerd.

Curaçao heeft een grote indruk op hem gemaakt, zo vertelde de journalist ons. Sedert eergisteren vertoeft hij nu hier. Op het vliegveld werd hij afgehaald door Emir M. A. Ayubi, die een bijzonder goed gastheer bleek.

Momenteel woont de heer Halal in Sto. Domingo, een land waarover hij ons veel te vertellen had.

De Feria de la Paz, de uitbreidingen op allerlei gebied, alsmede het onderwijs waren onderwerpen waarover hij zich vol enthousiasme uitliet.

Wij wensen onze Arabische collega nog vele prettige dagen op ons eiland toe en hopen dat hij in zijn opzet het schrijven van artikelen over de Antillen goed zal slagen.

Fa. PALACIOS bestaat 30 jaar

Willemstad. — In juni as. zal de firma L. H. Palacios N.V. het feit van haar 30-jarig bestaan herdenken. Deze dag zal niet onopgemerkt voorbijgaan en men heeft dan ook besloten om op de herdenkingsdag een receptie te houden, vermoedelijk op Pisca.

Venezolaanse film over BRION-plechtigheden naar Curacao?

Willemstad. — Naar wij vernemen is het zeer waarschijnlijk dat in de loop van de volgende week op Curaçao de film wordt vertoond, die door de Venezolaanse Filmmaatschappij, welke hier met de "Zulia" is gekomen, tijdens de plechtigheden rond de onthulling van het stand beeld van Brion werd opgenomen. Onderhandelingen hierover zouden gaande zijn.

Wij hopen dat men er in slaagt een overeenkomst te bereiken voor het vertonen van deze newsreel. Het Curaçaos publiek zal er zeker zeer in geinteresseerd zijn.

Italiaanse mannequins op Curacao

Willemstad. — Met het vliegtuig van de PAA, dat gisteren (met een half uur vertraging) van Caracas via Curaçao en San Juan naar New York vloog, reisden o.a. ook de groep mannequins van Italie die in Caracas een modeshow gaven op de Italiaanse Feria welke daar de afgelopen week werd gehouden.

De groep is in Caracas wat kleiner geworden, zo vernemen wij want er zijn twee mannequins die er de man van hun dromen hebben ontmoet.

Akte Prinses Beatrix Fonds gepasseerd

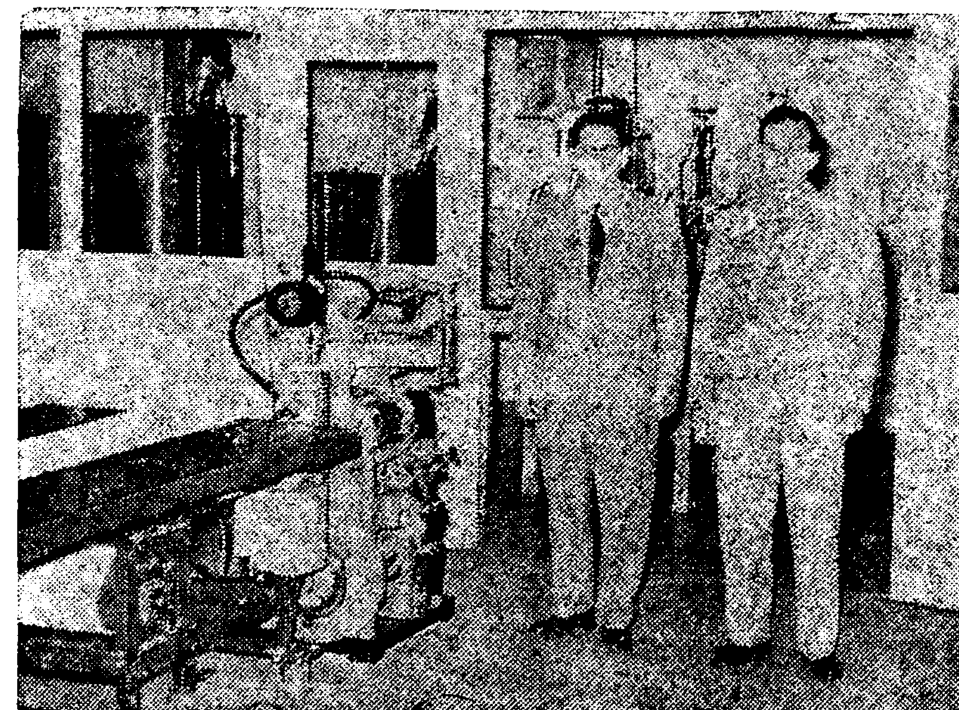
Willemstad. — Ten Gouvernementshuize is gistermiddag de akte van oprichting gepasseerd van de Stichting Prinses Beatrix Fonds. Het voltallige bestuur was aanwezig terwijl de akte gepasseerd werd ten overstaan van de bekende notaris O. Henriquez.

Er zijn inmiddels twee mooie prijzen binnengekomen die in juni zullen worden verloot. Door bemiddeling van de heer Knottenbelt, direkteur van de N.V. Philips Antilliana, werd een Radio Philips, een van de duurste modellen aangeboden aan de Stichting. De fa. Muskus gaf een Olivetti, eveneens een waardevol geschenk.

De toren van de grote Kathedraal op het Plaza Simon Bolivar, te Caracas, waarop een groot doek met een aansporing aan de gelovigen om ter H. Tafel te naderen.

FABRIEK van pharmaceutische en cosmetische artikelen (met Curacaose direktie) te CARACAS geopend

De heren Abraham Jessurun (links) en Fred Capriles (rechts) in hun nieuwe pharmaceutische en cosmetische fabriek te Caracas.

Caracas. — Wij hebben dezer dagen het genoegen gehad de opening van een industrie te Caracas bij te wonen, welke industrie met kapitaal van Antillianen, onder leiding van Antillianen en door Antillianen werd geopend en opgezet. In de industrie-wijk Urbanización Quinta Crespo te Caracas, in het nieuwe Edificio Amairu, Calle del Lorro, is de nieuwe fabriek ingewijd van de heer Fred Capriles, op Curaçao welbekend. De heer Fred Capriles vertrok in augustus van het vorig jaar naar Caracas en verenigde zich alhier met enkele landgenoten.

Toen zaterdagmiddag een groot, doch geselekteerd gezelschap verzameld was in het prachtige kantoor van de Industrias Farmaceuticas Asociadas C.A. heeft de Pastoor van de parochie San Juan, de Eerw. Heer Cayetano del Ducca, de fabriek en kantoren ingewijd.

Het bedrijf zal in twee afdelingen gescheiden zijn namelijk een pharmaceutische en een Cosmetische met een eigen lijn. De firma is geassocieerd met enkele Amerikaanse maatschappijen. De inwijding en ingebruikneming van de fabriek werden natuurlijk gevierd en beklonken.

De nieuwe industrie heeft een direktie en een groep aandeelhouders, die allen van Curaçao afkomstig zijn, namelijk de heren Fred Capriles, de President; Abraham Jessurun, vice-President en de aandeelhouders Ivanhoe Jessurun, James Valencia en Julio Valencia. Het kapitaal van de Industrias Farmaceuticas Asociadas C.A. bedraagt Bs. 500.000. Het totale oppervlak van de fabriek en laboratoria bedraagt 1000 vierkante meter. Het gebouw heeft slechts drie verdiepingen. De heren Edwin en Donald Capriles waren voor deze bizondere gelegenheid speciaal uit Curaçao overgekomen, terwijl verder op de receptie vele belangrijke personages waren uit handelskringen en relaties uit dezelfde branch. Allen, die wij spraken, waren opgetogen over de moderne en keurig ingerichte industrie. De heer Benny Chumaceiro, handelscommissaris van het Nederlandse Konsulaat te Caracas, was eveneens aanwezig, terwijl ook de heer Gaston Palacios, direkteur van de fa. L. H. Palacios N.V. te Curaçao, die toevallig in Caracas vertoefde, acte de présence gaf.

Na de inwijding hield de heer Fred Capriles een korte speech, waarin hij zeide zeer verheugd te zijn nu zijn fabriek te kunnen openen. Spreker beloofde, dat zijn maatschappij zal trachten om alleen „high quality" af te leveren.

De President van de Industrias Farmaceuticas Asociadas C.A. bracht tenslotte een heildronk uit op Venezuela en diens President, de Kolonel Marcos Perez Jimenez.

De fabriek telt twee verdiepingen, namelijk de tweede, waar de laboratoria en werkplaatsen gevestigd zijn, en de derde verdieping, alwaar men het kantoor en het magazijn vindt. De modernste apparaten zijn hier in gebruik genomen in deze fabriek. Enorme ketels en voor de leek onbegrijpelijke machines staan hier opgesteld. Onder toezicht van de verantwoordelijke persoon, Dra Mercedez A. Rojas Guardia en met contrôle van de Belgische scheikundige Dr. J. A. van den Brande, zal de industrie binnenkort op volle toeren gaan draaien en aan twintig employé's werk geven.

Vermeldenswaardig is het feit, dat de familie van de Vice-President van de I.F.A. reeds lange tijd in Venezuela vertegenwoordigd zijn. De familie Valencia heeft namelijk de oudste en grootste fabriek van vegetable vet in Venezuela; niet van Caracas maar van Venezuela. Hier wordt de zo gewilde „manteca vegetable" vervaardigd. De fabriek C.A. Industrial Productos de Grasas is zeer bekend en heeft vele afnemers, o.a. ook voor de in Venezuela zeer gewilde „aceite El Dorado", een braadolie.

De Afgevaardigden naar de 3e Caribbean Regional Air Navigation Meeting van de I.C.A.O.

Willemstad. — De Regering heeft de navolgende personen aangewezen om namens de Nederlandse-Antillen de op 3 april a.s. te Ciudad Trujillo aanvangende 3e Caribbean Regional Air Navigation Meeting van de I.C.A.O. bij te wonen:

H. M. Hakkenberg van Gaasbeek, hoofd Luchtvaartdienst Ned. Antillen;

R. H. C. van Haaren- Hoofd Landsradio- en Telegraafdienst; Dr A. Bruinenberg, hoofd Meteorologische Dienst.

Dr Bruinenberg zal tevens de te Ciudad Trujillo vanaf 25 t/m 27 april a.s. te houden vergadering van de Eastern Caribbean Hurricane Commitee bijwonen.

De Antilliaanse deelnemers aan de openingsvlucht Curacao — Bogotá

Willemstad. — Het gezelschap, dat morgen per DC-4 van de Rutas Aereas SAM ter inauguratie van de nieuwe luchtlijn Curaçao — Bogotá voor enkele dagen naar Colombia vertrekt, bestaat uit de volgende personen:

De heer en mevr. Kwartsz, de heer Morkos namens de Gezaghebber van Curaçao, de heer en mevr. Weeink (CFIM), de heer en mevr. Jonckheer, de heer en mevr. van Werkhoven (douane), de heer en mevr. Bottemweg (Politie), de heer en mevr. van Haaren (LRD), de heer en mevr. van Steenderen (ANP), de heer en mevr. Jansen (Amigoe di Curaçao), de heer en mevr. de Wit Jr. (Beurs en Nieuwsberichten), de heer Hector Rosario en de heer Joseta (La Prensa), de heer en mevr. Staartjes (Arubaanse Courant), de heer en mevr. Fiffi Eman (Eman Trading Cy.), de heer en mevr. Fabius (KNSM), de heer en mevr. Wurtz (Reisbureau Maduro, Aruba), de heer en mevr. Menge (fa. Martijn, Aruba), en twee vertegenwoordigers van de Lago, waarvan de namen thans nog niet bekend zijn. De heer Hoedeman (KLM), de heer v.d. Ree (KLM) en de heer Kuyn (KLM Aruba).

CPIM-employé's namen afscheid van mr. ZWAGER

Emmastad. — In de bekende „afscheids"-tuin van de Sociëteit Asiento te Emmastad, waar gedurende de laatste tijd menige employé met vrienden en collega's een laatste afscheidsborrel heeft gedronken, in verband met repatriatie of overplaatsing, was het gistermiddag een gezellige drukte.

Vele employé's waren samengekomen om, zoals wij in onze editie van maandag j.l. reeds berichtten, afscheid te nemen van mr. M. A. F. Zwager, Chef van de afdeling Industrial Relations van de CPIM, die op zaterdag, 24 maart a.s. ons eiland voor goed zal verlaten. Zoals bekend, is de heer Zwager overgeplaatst naar de grote Shell raffinaderij te Abadan.

Onder de talrijke gasten op deze afscheidsborrel waren, o.m. de heer W. van Wordragen, adjunkt-direkteur van de C.P.I.M. alsmede de heer C. Huggler, Chef van de Raffinaderij alhier.

De welvoorziene bars en keuken van de Club Asiento droegen niet weinig bij deze afscheidsborrel van de heer Zwager voor een ieder tot een zeer gezellige te maken. De heer Zwager was dankbaar voor de ondervonden medewerking gedurende de korte tijd dat hij op Curaçao werkzaam was. (Hij is n.l. ruim een jaar hier geweest, en volgde de heer H. G. E. Baake op, als chef van de afd. I. R.)

Het woord werd ook gevoerd door mr. J. P. Wijsman, de opvolger van de heer Zwager.

Hedenmiddag vindt er te Suffisant een soortgelijke afscheidsbijeenkomst plaats, nu voor vertegenwoordigers en anderen van de diverse werknemers van de maatschappij.

Mr. Wijsman neemt taak over van mr. Zwager

Emmastad. — Op maandag, 19 maart j.l., nam de heer mr J. P. Wijsman officieel de funktie van de heer mr M. A. F. Zwager over, als Chef van de afdeling Industrial Relations van de C.P.I.M.

Gaarne willen wij van deze gelegenheid gebruik maken om de heer Wijsman, als hoofd van de afdeling welke o.a. belast is met het contact tussen de maatschappij en de pers, veel succes toewensen in zijn nieuwe functie.

Campagne voor Goede Week-viering in Caracas

Caracas. — In de hoofdstad van Venezuela, Caracas, is een grote campagne gaande om eenieder er in de Heilige Week toe over te halen ter H. Tafel te gaan. Grote spandoeken hangen in de drukste straten, terwijl een enorme doek aan de gevel van de kathedraal op het Plaza Bolivar met een aansporende spreuk is opgehangen.

Vele affiches wijzen de gelovigen op de komende Goede Week en maken bekend, dat om half zeven in de ochtend van Goede Vrijdag op het Plaza Bolivar de H. Communie wordt uitgedeeld.

Uitleg Plechtigheden Goede Week

Willemstad. — Hedenavond houdt de Vereniging Renacimiento Christiano in de Club Santa Familia een bijeenkomst, tijdens de welke uitleg gegeven zal worden van de Plechtigheden van de Goede Week.

„BONSUCESSO" op Curacao aangekomen

Willemstad. — Hedenochtend is het elftal van „Bonsucesso" uit Trinidad per KLM op Curaçao aangekomen. De spelers werden bloemen aangeboden. Vrijdag a.s. spelen de Brazilianen hun eerste wedstrijd.

Plan Bolivar-huis goedgekeurd

Caracas. — Zaterdagmorgen heeft de Minister-President van de Nederlandse Antillen, de heer Efrain Jonckheer, na een onderhoud met de Consul-Generaal van Venezuela, de heer Regulo Fermin Bermudez, de kwestie van de plannen voor de bouw van het Simon Bolivarhuis op de Berg Arrarat te Curaçao afgehandeld. De heer Jonckheer en de heer Bermudez hebben een der zes ingeleverde plannen voor dit door de Antilliaanse Regering aangeboden huis goedgekeurd en men hoopt spoedig met de bouw van dit Bolivarnuis te beginnen.

Inmiddels vernemen wij dat het plan van de heer Ben Smit, architect B.N.A. is aangenomen. De plannen liggen in het Cultuur Centrum uitgespreid voor hen die geinteresseerd zijn. Er waren vijf inzenders, dus niet zoals gemeld zes.

Rode Kruis-actie te Caracas

Caracas. — De Venezolaanse hoofdstad heeft een enorme campagne van het Venezolaanse Rode Kruis achter de rug. De vorige maandag startte deze actie en zij eindigde gisteren. Dat er een groot bedrag is opgehaald, is een feit, dat geen beklemtoning behoeft. Spontaan geeft men zich op als donateur, terwijl bijdragen van vijf gulden geen bizondere gaven zijn, doch juist veel voorkomende. Iets voor Curaçao?

Ter informatie vermelden wij nog dat het Rode Kruis in Caracas verschillende hospitaals heeft, zoals ook in Nederland. Elke dag wordt door het Rode Kruis in Venezuela maar liefst een bedrag van Bs. [illegible] gebruikt. „Ayudenos", roept men daar dan ook.

RECLASSERING EN KINDERBESCHERMING

Aantal uitgebrachte voorlichtings-rapporten in 1955 toegenomen

Stichting heeft nog steeds veel onvervulde verlangens

Willemstad. — Het Jaarverslag 1955 van de Stichting voor Reclassering en Kinderbescherming op Curaçao vermeldt o.m., dat het aantal uitgebrachte voorlichtingsrapporten en adviezen is ook dit jaar weer is toegenomen. Het totale aantal bedraagt: 106 en is als volgt te preciseren:

24 (21) t.b.v. de Rechterlijke macht; 12 (7) t.b.v. advocaten; 4 t.b.v. beklaagden; 57 (60) t.b.v. Commissie van Administratie van de Strafgevangenis, t.w. 41 kwartaalrapporten m.b.t. Voorw. Ont.l. uit G.O.G. 16 rapporten i.v.m. V.I., 1 t.b.v. Centraal College voor Reclassering m.b.t. executie van voorw. straf; 2 t.b.v. Officier van Justitie; 1 t.b.v. Gezaghebber van Curaçao m.b.t. uitzetting; 1 (1) t.b.v. Voorzitter van de Regeringsraad; 1 (1) t.b.v. Stichting voor Reclassering op Aruba en 106 (103) totaal.

Hierbij valt op te merken, dat het aantal voorlichtingsrapporten uitgebracht t.b.v. de Rechterlijke macht reeds 3 jaren achtereen hetzelfde is, dat dus hier op Curaçao niet die stijging valt waar te nemen, die men in Nederland constateert, hetgeen men verklaart, aldus het Jaarverslag v.d. Kath. Reclasseringsvereniging in Nederland over het jaar 1954 — op blz. 20, behalve uit het natuurlijk accres van de bevolking, uit een toenemende behoefte bij de rechterlijke macht om bij de berechting intensiever over de persoon van de delinquent geïnformeerd te zijn.

Het valt te betreuren en de Stichting sluit zich in deze aan bij het Jaarverslag over 1953 van het Nederlands Genootschap tot Reclassering, dat er in kleine strafzaken zo dikwijls geen rapport wordt aangevraagd op de enkele grond, dat de zaak zo klein is. Wij zijn immers de mening toegedaan, dat niet de omvang maar de aard van de zaak en vooral de persoon van de verdachte beslissend moeten zijn voor de vraag of al dan niet een rapport zal worden uitgebracht. Zo zou het ons gewenst voorkomen, dat als regel voor alle minderjarigen een rapport zou worden opgemaakt.

Verder valt op te merken, dat in overleg met de Officier van Justitie een begin werd gemaakt met het uitbrengen van voorlichtingsrapporten op verzoek van de beklaagde zelf.

Dit betekent natuurlijk niet, dat hierbij de Stichting de rol van verdediger op zich neemt.

Wel is het voorgekomen, dat de rapporteur een beklaagde geadviseerd heeft zijn verzoek om een rapport liever in te trekken, daar hetgeen er over hem te vertellen viel, niet in zijn voordeel was.

Op verzoek van de Kinderrechter en het Openbaar Ministerie begaf een van de ambtenaren zich in de maand november naar Bonaire om rapport uit te brengen in een zeden-zaak waarbij verschillende minderjarigen betrokken waren. De ambtenaar vertoefde hiervoor drie dagen op Bonaire en bracht rapport uit over 7 verdachten.

Het is verheugend te constateren, dat de rechterlijke uitspraak in zaken, waarin een rapport werd uitgebracht, vrijwel steeds conform het advies van de rapporteur was.

Ondertoezichtstelling

De Stichting oefent toezicht uit over:

1. Voorwaardelijk Veroordeelden (V. Vn.). Dit zijn degenen, die bij vonnis onder toezicht van de Stichting zijn gesteld. Op 1 januari 1955 stonden 66 V.Vn. onder toezicht van de Stichting; van 28 hunner liep in de loop van 1955 de termijn van ondertoezichtstelling af;

24 hiervan hadden een vaste werkkring; 34 nieuwe gevallen werden aan de zorg van de Stichting toevertrouwd, zodat op 31 december 1955 het totaal van V.Vn. 66 bedroeg, waarvan 62 een vaste werkkring hadden.

Slechts 5 V.Vn. pleegden gedurende hun proeftijd wederom een misdrijf d.i. minder dan 8%. Ten aanzien van dezen werd aan het Centraal College voor de Reclassering een advies uitgebracht en in 4 gevallen werd het onvoorwaardelijk gedeelte van de straf tenuitvoergelegd.

2. Voorwaardelijk Ontslagenen (V. On.) uit het Gouvernements Opvoedings Gesticht, die bij Landsbesluit onder toezicht van de Stichting zijn gesteld.

Op 1 Januari 1955 stonden 14 V. On. onder toezicht;

van 11 hunner liep in de loop van 1955 de termijn van ondertoezichtstelling af;

allen hadden een vaste werkkring;

3 nieuwe gevallen werden aan de zorg van de Stichting toevertrouwd, zodat op 31 december 1955 het totaal van V.On. 6 bedroeg, deze hadden alleen een vaste werkkring.

Eén V.O. kwam gedurende zijn proeftijd wederom in aanraking met de politie.

3. Voorwaardelijk Invrijheidgestelden (V. In). „Indien de mensen moeten kiezen tussen vrijheid en sandwiches, zullen zij sandwiches nemen", aldus volgens de „Observer" Lord Boyd-Orr. De gevangenen denken er evenwel heel anders over, zij juichen de doorvoering van de V.I. luide toe en hopen te zijner tijd ook daarvoor in aanmerking te komen.

Door het zg. „Reclasseringsbesluit" van 20 november 1953 was de wettelijke mogelijkheid geschapen van voorwaardelijke invrijheidstelling voor langgestraften (meer dan 9 maanden), na het uitzitten van het 2/3 deel hunner straf.

Er schenen echter talloze moeilijkheden verbonden te zijn aan de uitvoering van dit Landsbesluit, want tot augustus 1955 was er nog geen enkele gedetineerde met V.I. naar huis gestuurd, terwijl intussen ook geen gevangenen meer met gratie werden ontslagen. Op aandringen van de Stichting, die zich niet kon verenigen met deze gang van zaken, kwam het zover, dat de uitvoeringsbepalingen nog eens zouden worden bekeken. Mr Ariëns, voorzitter van het Centraal College voor de Reclassering, beriep op 23 augustus een bespreking, waarbij aanwezig waren behalve mr W. H. Ariëns, dr W. C. van Binsbergen, J. A. van Dijk, de Wnd Voorzitter en Ambtenaar van de Stichting voor Reclassering op Aruba en de Voorzitter en een der Ambtenaren van de Stichting voor Reclassering op Curaçao.

Het resultaat van deze bespreking was, dat in december door de Stichting over 16 gedetineerden aan de Commissie van Administratie voor de Strafgevangenis rapport werd uitgebracht met betrekking tot een eventuele voorwaardelijke invrijheidstelling en dat daags voor Kerstmis de eerste gedetineerde met een V.I. naar huis werd gestuurd.

4. Gezinsvoogdij-Pupillen (G.Pn.)

Door de Kinderrechter werden tijdens het verslagjaar 46 minderjarigen onder toezicht zg. „gezinsvoogdij" van de Stichting geplaatst.

Voor 3 minderjarige meisjes werd een toezichthoudende voogdes gevonden.

Voorzover de beschikbare tijd zulks toeliet, werd maandelijks over een aantal voogdijpupillen aan de Kinderrechter rapport uitgebracht.

Van 2 pupillen was het gedrag zodanig, dat een overtredings-rapport moest worden opgemaakt.

Ten aanzien van de gezinsvoogdij dient te worden opgemerkt, dat, behoudens enkele uitzonderingen, weinig of geen medewerking werd ondervonden van de ouders.

In 35 gezinnen ontbreekt een vader, waardoor de moeder of zelf de kost moet gaan verdienen of in concubinaat leeft en op deze manier voorziet in het onderhoud van haar gezin.

Patronaat

Reeds in het Jaarverslag van de Stichting over 1954 werd melding gemaakt, dat de Stichting op het punt stond vrijwillige medewerkers aan te stellen als „Patroon" over een ondertoezichtgestelde om op deze manier het werk van de ambtenaren enigszins te ontlasten. Wij schreven toen: „Het welslagen van deze oplossing van het probleem zal uiteraard geheel afhangen van de bereidheid, waarmede daarvoor geschikte burgers van Curaçao het Patronaat aanvaarden".

Welnu er werden 8 Patroons gevonden, die het toezicht onder verantwoordelijkheid van de Stichting op zich namen. Van hen werd iedere drie maanden een zg. Kwartaal-rapport ontvangen.

Ondanks onvermoeide pogingen van de ambtenaren en een reeks artikelen in de plaatselijke pers, is het aantal vrijwillige medewerkers ver beneden de urgentie gebleven. Ook in het komende jaar zal het Bestuur daarom blijven hameren op het aanbeeld van vrijwillige medewerking.

Mocht u menen geschikt te zijn en tijd te hebben om als patroon op te treden, doe ons een genoegen en laat het ons onmiddellijk weten.

Werkbemiddeling

De Stichting kan met tevredenheid terugzien op het grote aantal personen, dat door haar bemiddeling aan werk kon worden geholpen en op de ondervonden medewerking van zeer veel werkgevers.

62 Voorwaardelijk Veroordeelden en 37 Nazorg-mensen werden aan een kostwinning geholpen.

Het is soms wel moeilijk om iedereen tevreden te stellen. Zo had iemand door bemiddeling van de ambtenaar een werkkring gekregen, waarin hij 75 ct. per uur verdiende, waarmede hij accoord ging. Na twee weken ontving hij zijn salaris, misschien dat hij gedacht had nu ineens miljonair te zijn geworden, hij bekeek tenminste zijn salaris met een kritische blik, waarop hij resoluut zeide: „Maar daar werk ik niet voor".

Op staande voet nam hij ontslag en meldde zich wederom voor werkbemiddeling.

Een ander, vader van 8 kinderen, stelde op hoge toon zijn eisen, verlangde een goed gesalarieerde baan, ging lui op bed liggen en kwam zo nu en dan nog eens informeren of de Stichting al iets voor hem gevonden had.

Onder de vele werkgevers, die steeds, voor zover dit mogelijk was, bereid waren de Stichting ter wille te zijn om een of andere reclassent te plaatsen en die een zeer grote belangstelling aan de dag legden en een intensieve medewerking verleenden, mogen in het bijzonder genoemd worden: Werkspoor en C.S.M.

De Stichting wil van deze gelegenheid gebruik maken nogmaals uitdrukking te geven van haar dank, hierbij tevens de hoop uitsprekend ook in het nieuwe jaar te mogen blijven rekenen op de bereidwillige medewerking van de werkgevers bij arbeidsbemiddeling.

Nazorg

Onder „nazorg" wordt verstaan het verlenen van hulp en bijstand, leiding en werkbemiddeling aan personen die gestraft zijn geweest en die hiervoor geheel vrijwillig bij de Stichting komen aankloppen.

203 Nazorg-klanten riepen de hulp van de Stichting in en in zeer veel gevallen kon op een bevredigende wijze bijstand worden verleend.

Zo zagen we reeds onder de rubriek: Werkbemiddeling, dat 37 gevallen aan werk werden geholpen.

Een geheel gezin, dat letterlijk op straat stond, kon worden ondergebracht in een kamertje, dat bij het Kantoor van de Stichting behoort.

Anderen werden voorzien van schoeisel en kleding, weer anderen van pasfoto's en papieren, om weer aan de slag te kunnen gaan.

In enkele gevallen werd een belangrijke financiële steun verleend.

Dat nazorg geen sinecure is, moge blijken uit het feit, dat de ambtenaar een lijst heeft aangelegd van 15 jongelui, die allen zitten te wachten op een boot. Als hij hen aanraadt, om uit te zien naar een baantje aan de wal, om intussen toch iets te verdienen, is het antwoord van sommigen: „Varen of niets".

Bezoek aan gevangenen

Als eerste middel om de in de Statuten van de Stichting omschreven doelstellingen na te streven, geeft art. 4 van genoemde Statuten: „het lot van veroordeelden tijdens hun gevangenschap te verlichten door celbezoek en door andere zedelijke steun in het bijzonder en door het streven naar verbetering van het gevangeniswezen in het algemeen".

Het is evenwel de ambtenaren van de Stichting tot nu toe niet toegestaan de cellen te betreden.

Het valt niet te ontkennen, dat het zijn niet te onderschatten nut heeft zowel voor de ambtenaren, als voor de gevangenen met het oog op hun reclassering, wanneer de barrière wordt opgeheven.

Wanneer immers de ambtenaren regelmatig door de gevangenen gezien worden, bestaat er gerede kans, dat zij hen eerder in vertrouwen nemen, hen hun persoonlijke of huiselijke moeilijkheden bloot leggen, waardoor de kans op reclassering belangrijk [illegible]

De Stichting geeft haar streven dan ook niet op en hoopt te zijner tijd tot celbezoek te worden toegelaten.

Wel is het de ambtenaren toegestaan zich met de gedetineerden te onderhouden in een spreekkamertje bij de portier.

De vrouwelijke gedetineerden ontvingen sinds maart regelmatig, bijna wekelijks, bezoek van de Secretaresse en later ook van twee vrijwillige medewerksters der Stichting. Intussen moge worden opgemerkt, dat op 31 december 1955 zich slechts één vrouw in detentie bevond en wel een meisje van 18 jaar.

(Wordt vervolgd)

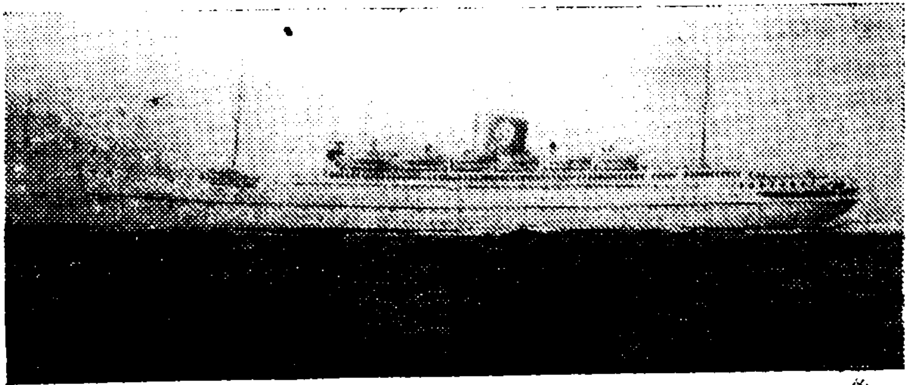
„Venezuela" nieuwste aanwinst van „Sicula S.A."

Willemstad. — De firma S.E.L. Maduro, agente van de Grimaldi-Sicula Line, bericht ons, dat binnenkort een nieuw schip het t.v. „VENEZUELA" aan haar lijndienst zal worden toegevoegd. Niettegenstaande dit schip een nieuwe aanwinst betekent voor de „Sicula Line", heeft het reeds onder verschillende maatschappijen gevaren. Het was namelijk, alvorens bij de vloot van laatst genoemde maatschappij opgenomen te zijn, een der schepen van de „Canadian Pacific Line" en het voer onder de naam „Empress of Australia". Hierna ging het in handen van „Compagnie Transatlantique" over, die haar op de noord-atlantische en Centraal Amerika-routes dienst liet doen, onder de naam van „De Grasse".

Het schip „Venezuela" zal eveneens als de schepen „Nuriga", „Luciana", Irpinia", en „Ascania" de dienst onderhouden tussen Curaçao en de havens aan de Middellandse Zee, noord-Europa en Centraal Amerika. Verder zal „Venezuela" verschillende havens, in het Caraibisch gebied, de Golf van Mexico, de Boven- en Benedenwindse Eilanden, Trinidad en Miami aandoen. Voor een direkte en snelle dienst zal dit schip uitstekend geschikt blijken te zijn.

Enkele gegevens laten wij hieronder nog volgen: „Venezuela" behoort aan de maatschappij „Sicula Oceanica S.A." met wie S.E.L. Maduro & Sons een „joint service" onderhoudt.

Dit prachtig schip kan een lading van 20.000 ton vervoeren en zijn bruto-gewicht is 30.000 ton. Het ontwikkelt een snelheid van 18 knopen per uur biedt ruimte voor 1500 passagiers, die zowel 1e klasse als toeristen-klasse kunnen reizen.

INVASIE van prominente buitenlanders in Nederland

De twee nieuwe bisdommen — Rotterdam als bisschoppelijke residentie — „Beroemde mannen en vrouwen" in de huiskamer — De invloed der moderne voorlichtingsorganen — Van een spontane koningin, een vlotte chansonnière en diplomatieke kunstenaars — Klachten van en contra mr. Schokking

De week in Nederland

Sinds in het midden van de vorige eeuw de bisschoppelijke hiërarchie in Nederland werd hersteld heeft men hier één aartsbisdom gehad: Utrecht, met vier bisdommen: Roermond, Den Bosch, Breda en Haarlem. Eind van het vorig jaar heeft een besluit van Rome hierin verandering gebracht. Door deling van het bisdom Haarlem en het aartsbisdom Utrecht werden twee nieuwe diocesen gesticht, die naar de steden, waar de bisschoppen zullen resideren, de namen Rotterdam en Groningen kregen.

Aanvankelijk merkten de katholieken in de twee nieuwe bisdommen weinig van deze verandering. Nu echter dezer dagen de benoeming van de nieuwe bisschoppen is afgekomen — de dekens van Leiden en Groningen, beide zeer energieke figuren, zijn de uitverkorenen — en de organisatie van de beide diocesen wel spoedig op gang zal komen, heeft het zin er hier iets over te vertellen.

Het nieuwe bisdom Groningen, om hiermede te beginnen, is wat grondgebied betreft het grootste van Nederland en omvat bijna een vierde van het Nederlandse territoir, namelijk de drie Noordelijke provincies Groningen, Friesland en Drenthe alsmede de tot nu toe grootste Zuiderzeepolder: 't Urkerland, beter bekend als de Noord-Oost-polder. Of, indien de Zuiderzeepolders in de toekomst mogelijker[illegible] tot een provincie verenigd worden, ze twaalfde provincie bij het [illegible] bisdom gevoegd zal worden is n[illegible] kend, maar het lijkt geenszins [illegible] slaan.

Overigens is Groningen, eve[illegible] bisdom Haarlem en het [illegible] Utrecht, een diocees waar [illegible] vormen. Een zeer kleine minderheid zelfs, want in de drie Noordelijke provincies en Urkerland wonen slechts 180.000 katholieken, met als voornaamste kernen de stad Groningen, de Groningss-Drentse Veenkoloniën en enkele kleine steden en dorpen in het zuid-westen van Friesland.

Deze situatie brengt voor het kerkelijk bestuur geheel eigen problemen mee. Onvruchtbaar isolement is hier, naar de mening van de in dit deel van Nederland werkende geestelijkheid, uit den boze. Men streeft naar contact met andere bevolkingsgroepen en probeert vóór alles de hier nog welig tierende misverstanden over het katholicisme weg te nemen. Tegelijk trachten twee groepen ordegeestelijken — Franciscanen vanuit een klooster in Drachten en Augustijnen vanuit een klooster in Witmarsum — met veel tact en geduld het geloof te verbreider onder de grote aantallen godsdienstig-onverschilligen, die men in het noorden en met name in Friesland vindt. Het feit, dat Noord-Nederland thans een zelfstandig bisdom vormt, kan de Kerk in dit deel van de Lage Landen alleen ten goede komen.

Randstad-Holland

Groot, hoewel enigszins anders van aard, zijn ook de problemen die de bisschop van het nieuwe bisdom Rotterdam wachten. Vóór de stichting van dit diocees ressorteerde het gehele westen van Nederland onder het bisdom Haarlem. Wat dit wil zeggen realiseert men zich eerst wanneer men weet, dat in de westelijke provincies ruim de helft van de Nederlandse bevolking woont en dat de zogenaamde „Randstad Holland", de stedenvierhoek Amsterdam-Haarlem-Leiden-Den Haag-Rotterdam, één der dichtst bevolkte gebieden op aarde vormt. Ruim een derde van de bevolking is hier katholiek. Vooral in de grote steden echter heeft de geloofsafval de laatste kwart eeuw grote bressen geslagen.

Onder leiding van de grijze, maar zijn bisdom met vaste hand besturende bisschop van Haarlem, mgr. J. P. Huibers, is reeds veel gedaan om aan de afval paal en perk te stellen en het verloren terrein terug te winnen. Het bedrijfsapostolaat breidde zich in de jaren na de Bevrijding sterk uit, nieuwe kerken werden in de snel groeiende steden gebouwd, terwijl ook het zogenaamde „Open Deur"- en „Una Sancta"-werk onder niet-katholieken grote activiteit aan de dag legt.

Door het besluit van het Vaticaan is het kerkelijk bestuur over de „Randstad Holland" en het overige westen van Nederland over meerdere diocesen verdeeld. Het bisdom Haarlem valt voortaan samen met de provincie Noord-Holland, terwijl het diocees Rotterdam de provincie Zuid-Holland omvat. Van de „Randstad-Holland" blijven Amsterdam en het woongebied rond Haarlem en de monding van het Noordzeekanaal onder Haarlem ressorteren, terwijl bovendien het sterk op Amsterdam georiënteerde Gooi van het aartsbisdom Utrecht is afgescheiden en onder Haarlem gebracht. De overige grote steden van westelijk Nederland: Leiden en omgeving, Den Haag en Rotterdam vormen de kern van het nieuwe bisdom Rotterdam, dat echter, evenals Haarlem, ook een groot plattelandsgebied met vele bloeiende dorpsparochies omvat.

Het feit, dat Rome als zetel voor het tweede westelijke bisdom Rotterdam koos heeft buiten deze grote havenstad enige verbazing gewekt. Anders dan Groningen, waar vóór de hervorming een bisschop resideerde, heeft Rotterdam geen traditie op dit punt. Was, zo hebben sommigen zich afgevraagd, Dordrecht of Leiden, of desnoods het regeringscentrum Den Haag, geen passender bisschoppelijke residentie geweest dan het zakelijk ingestelde Rotterdam?

Men kan natuurlijk alleen maar raden naar de motieven, die geleid hebben tot de keuze van de stad aan de Maas. Rotterdam is echter de tweede stad van Nederland en één van 's werelds grootste havens. In deze [illegible]ische „grote stad" vindt men alle [illegible]blemen van een dergelijke samen[illegible]ng van mensen bijeen. Niet onmo[illegible] is, dat men, door hier de zetel [illegible] bisschop te vestigen, de aan[illegible] die de kerk voor deze proble[illegible]eft, wilde accentueren.

[illegible]indeling der Nederlandse bis[illegible] heeft ook het gebied van het [illegible]ees Breda, dat tot nu toe [illegible] stuk van westelijk Bra[illegible] vergroot. N[illegible] een dekenaat van het bisdom Den Bosch, de zogenaamde Langstraat, bij Breda gevoegd maar ook de gehele provincie Zeeland, waarvan de eilanden tot nu toe onder het bisdom Haarlem ressorteerden, behoort thans bij Breda. Het aan België grenzende Zeeuws-Vlaanderen ressorteerde reeds onder dit bisdom.

Zowel in Groningen als in Rotterdam is, na de instelling der nieuwe bisdommen, een parochiekerk tot kathedraal of bisschopskerk verheven. De nieuwe kathedraal in Groningen, in de „hoofdstad van het Noorden", tot nu toe beter bekend als St.-Martinuskerk.

Via de radio

De plechtige wijding van de beide nieuwe bisschoppen, mgr. M. A. Jansen van Rotterdam en mgr. P. A Nierman van Groningen, zal ongetwijfeld niet lang op zich laten wachten. Maar onmiddellijk na hun benoeming hebben de beide bisschoppen zich reeds via de radio tot hun diocesanen kunnen wenden in korte toespraken, die, naar ons uit informatie bleek door zeer veel katholieken zijn beluisterd. Wat men ook op de moderne voorlichtings-organen aan kan merken, zij scheppen mogelijkheden van contact die vroeger ondenkbaar waren!

Ook op andere wijze is de betekenis van radio, krant en bioscoopjournaal — om van de jonge televisie nog niet eens te spreken — in de afgelopen weken aan het licht getreden. Het toeval wilde, dat in een betrekkelijk kort tijdsbestek een groot aantal prominenten op zeer uiteenlopend gebied Nederland bezochten. In het algemeen kunnen de Lage Landen bij de Zee niet klagen over het bezoek van grote mannen en persoonlijkheden met bekende namen, maar zelden vertoefden er zoveel gelijktijdig in [illegible]rland als ditmaal. Via radio, pers en bioscoopjournaal heeft het publiek tot in de kleinste en meest afgelegen dorpen echter van deze bezoeken en van de — niet altijd even originele — uitspraken der hoge bezoekers kennis kunnen nemen.

Zo zagen of hoorden wij in onze huiskamers de ontvangst van de charmante koningin Frederika van Griekenland, die met haar dochter, het zeventienjarige prinsesje Sophie, enige dagen de gast was van Koningin Juliana en Prins Bernhard.

We waren erbij, toen Juliette Greco, één der bekendste na-oorlogse chansonnières van Parijs, die hier te lande is opgetreden, werd verwelkomd en vlotweg over haar moeilijke jeugd en betrekkingen tot het milieu der Parijse existentialisten vertelde, maar ook toen Karl Zuckmayer, de meest vooraanstaande hedendaagse toneelschrijver van Duitsland, hier arriveerde om de première van één van zijn stukken in Nederland bij te wonen. Zuckmayer was tegenover de vertegenwoordigers der openbare mening kort en bondig, op het sarcastische af, hoewel zeker niet onwelwillend. Georges Simenon, de rijkste en vruchtbaarste romanschrijver ter wereld, die eveneens Nederland aandeed, was gepolijster, maar vertelde nauwelijks meer dan zijn Duitse collega-auteur.

De vriendelijkheid, maar ook de diplomatie zelve, was de beroemde Russische violist David Oistrakh, naar veler mening de evenknie van Yehudi Menuhin en Fritz Kreisler en volgens sommigen zelfs de grootste violist ter wereld. In een interview, dat aan zijn optreden met het Concertgebouworkest en een korte tournee door Nederland vooraf ging, vertelde hij dat hij twee violen, vervaardigd door Stradivarius, gebruikte, waarvan de één zijn eigendom en de ander dat van de Russische staat was. In Rusland, zo deelde hij voorts mee, bloeide het concertwezen. Politieke vragen ontweek hij echter met hetzelfde meesterschap, waarmee hij de viool bespeelt.

Breedsprakig, maar rijkelijk vaag was ook de Duitse minister van buitenlandse zaken, dr. Heinrich von Brentano, die enige dagen lang in Den Haag besprekingen heeft gevoerd met de Nederlandse regering over tal van belangrijke, tussen beide staten hangende vraagstukken. Over die vraagstukken kon dr. Von Brentano niet veel anders vertellen, dan dat zij in een geest van wederzijds begrip waren gevoerd, ook al waren er geen positieve resultaten behaald. Het enige nieuwtje, dat de Duitse minister vertelde, namelijk dat één der zeven uit de gevangenis in Breda naar [illegible]land gevluchte Nederlandse oorlogsmisdadigers uitgeleverd zou worden, werd de dag na zijn terugkomst prompt in de Duitse pers herroepen. De bewuste Nederlander zou voor een Duitse rechtbank geleid worden, die nader zou uitmaken of hij al dan niet uitgeleverd zou worden

Koningin Frederika — Von Brentano

Juliette Greco — Georges Simenon

David Oistrakh — Karl Zuckmayer

Keerzijde

Uit dit korte résumé van de ontvangst van een aantal prominente buitenlanders in Nederland blijkt overigens reeds de keerzijde van de grote publiciteit, die tegenwoordig aan dergelijke bezoeken wordt gegeven. De betrokkenen zijn er zo zeer aan gewend dat zij, overal waar zij komen, voor een batterij van persfotografen, een woud van radio-microfoons, een veld van televisie- en filmcamera's en een jury van pers- en radio-verslaggevers moeten verschijnen, dat zowel hun optreden als hetgeen zij te vertellen hebben erop is afgestemd. Hun houding heeft — een spontane vrouw als de koningin van Griekenland daargelaten — iets ingestudeerds en de woorden, die zij spreken, zijn kennelijk tevoren met veel overleg opgeschreven en uit het hoofd geleerd,, zodat zij nauwelijks anders dan gemeenplaatsen bevatten. Vandaar, dat zowel pers als radio hier te lande en elders krampachtig zoeken naar het spontaan menselijke, naar reacties die niet tevoren zijn ingestudeerd. Soms lukt het bij een reportage een dergelijk fris element in de berichtgeving te brengen. Niet altijd echter, want men wordt zich meer en meer bewust van de mogelijkheid, dat zijn woorden vastgelegd en zijn bewegingen op een filmband opgenomen kunnen worden......

Een man, die zich, terwijl het gehele voorlichtingsleger hem als het ware belegerde, getoond heeft zich tot het uiterste te kunnen beheersen is de burgemeester van Den Haag, mr. F. M. A. Schokking, afstammeling van een familie van regenten. De lezer weet ongetwijfeld, dat een ereraad van drie vooraanstaande Nederlanders tot de slotsom is gekomen, dat geen reden tot ontslag van de burgemeester bestaat, ook al heeft een socialistisch dagblad hem ervan beschuldigd in de oorlogsjaren een Joods echtpaar dat in Hazerswoude, zijn vroegere gemeente, was ondergedoken, aan te hebben gegeven bij de Duitsers. Zolang het onderzoek gaande was, heeft burgemeester Schokking normaal zijn vele representatieve en andere plichten vervuld. Mevrouw Schokking hield zelfs haar gebruikelijke ontvangst, een daad, die, op dat ogenblik, grote indruk maakte!

Na de verklaring van de regering en de commissie van drie heeft de zo becritiseerde bewindsman een nieuw bewijs van zelfbeheersing gegeven door zijn geestverwanten te verzoeken van alle openbare demonstraties en huldigingen af te zien.

Op het ogenblik lijkt het er overigens op, of de kwestie-Schokking, ondanks de uitspraak van het driemanschap, in het politieke vlak getrokken zal worden. De bladen van de socialistische groep, waartoe het blad behoort, dat de eerste beschuldigingen tegen mr. Schokking uitte, hebben verklaard zich niet bij de uitspraak neer te leggen. En terwijl de burgemeester bij de Tuchtraad van de Federatie van Journalisten een aanklacht heeft ingediend tegen de redactie van het bewuste dagblad, heeft een familielid van het Joodse echtpaar zijnerzijds een klacht tegen mr. Schokking ingediend bij de Justitie. Verschillende politici hebben zich in hun verkiezingsredevoeringen reeds pro en contra mr. Schokking uitgesproken. Met het gevolg, dat wat men de affaire-Schokking noemt, de gemoederen, zij het ook tegen de zin van de regering, blijft bezig houden.

TOM POES en het slaag-systeem

2484 — Tom Poes en heer Bommel renden ademloos door de bergachtige landstreek. De trein was al lang uit het zicht en de streek was kaal en eenzaam.

„Dit houd ik niet vol", hijgde heer Ollie, de pas inhoudend.

„Wat wil je toch, jonge vriend? Wat is dit toch voor een gedraaf door de bergen? Ik gebruik veel te veel energie!"

„We gaan naar de wensgrot!" legde Tom Poes uit.

„Energie", hernam heer Bommel, „is actueel, in tegenstelling tot potentieel. Tegenwoordig, sedert Rankine, is het arbeidsvermogen; daarvóór werd energie kracht genoemd. Maar Aristoteles......"

„Daar is een hotelletje!" zei Tom Poes in de verte wijzend......

„Laten we daar gaan overnachten, heer Ollie. Het wordt al donker." „Het is allemaal zo vreemd", klaagde heer Bommel. „Ik weet zeker, dat ik ergens moest zijn. Maar ik vergeet alles. En dan die voortdurende hoofdpijn!"

„Dat gaat wel over", zei Tom Poes troostend. „Ga nu maar eerst lekker slapen!"

Zo sprekende trok hij zijn afgematte vriend het herbergje binnen en bestelde kamers voor de nacht.

Intussen dacht de heer Slagslager nog in het geheel niet aan slapen. De voortvarende cursusleider hing met verbeten gelaat uit de locomtief die hij geleend had en speurde de vóór hem liggende rails af.

„Het is nog tijd!" prevelde hij. „Ik heb nog twee dagen om deze botzinnige lodderaar op te sporen en terug te brengen. Hij moet slagen. Als ik een beetje geluk heb kan ik opnieuw een bijeenkomst van de professoren beleggen. En dan zál die krukkende Bommel zijn lezing houden, al zou het laatste zijn wat hij deed!"

Achter het Nationaal Luchtvaartlaboratorium in Nederland is een gigantische windtunnel in aanbouw, die een lengte zal krijgen van plm 50 meter en 15 meter hoogte. De windtunnel dient voor het meten van de windkracht van vliegtuigen, die vele malen sneller dan het geluid kunnen vliegen.

De financieringsproblemen i.v.m. de Brusselsche wereldtentoonstelling

Brussel. — Voor de Belgische senaatscommissie van financiën heeft de minister van financiën dezer dagen een uiteenzetting gegeven over de financieringsproblemen, die rijzen in verband met de inrichting van de Wereldtentoonstelling van 1958 te Brussel. Nu de buitenlandse deelneming belangrijker blijkt dan verwacht werd, kunnen de uitgaven op 1870 miljoen en de ontvangsten op 1344 miljoen frank geraamd worden.

De rijksbijdrage, die aanvankelijk op 200 miljoen was bepaald, zal moeten verhoogd worden tot 500 miljoen. Volgens de ramingen van de Nationale Bank zal de Wereldtentoonstelling de bedrijvigheid in het land aanzienlijk doen toenemen onder meer reeds door de aanwezigheid van talrijke toeristen. De Nationale Bank raamt deze verhoging in cijfers uitgedrukt op 1 miljard frank.

De uitgaven voor de werken aan de tentoonstelling zullen in de buitengewone begroting van openbare werken worden opgenomen. Op de gewone begroting zullen de werken van burgerlijke bouwkunde voorkomen, waarvan de uitvoering zal bespoedigd worden onder meer om het verkeer te vergemakkelijken.

New York. — Texas zal dit jaar een recordbedrag van $ 325 miljoen voor investeringen besteden. Verwacht wordt dat de binnenlandse vraag naar olieprodukten dit jaar met 4% en het verbruik der niet-communistische buitenlanden met 10% zal stijgen.

Berlijn. — De Oostduitse regering heeft besloten een medaille en een premie van maximaal duizend mark toe te kennen aan 213 arbeiders, die zich bij de strijd tegen de koude en sneeuw bijzonder verdienstelijk hebben gemaakt.

Tussen neus en lippen

Koortsachtige speurtocht naar een buisje met kobalt

Na een koortsachtige speurtocht van twee dagen hebben de autoriteiten in Milford (Connecticut) een kapsule met radio-aktieve kobalt teruggevonden. Het bevond zich in een auto van een arbeider, die er geen idee van had, dat hij zoiets gevaarlijks bij zich had. Hij had het alleen maar bij zich gestoken, omdat er een stuk touw aan zat, dat hij nodig had. De (on)gelukkige vinder was Benjamin Zwacki, een elektro-monteur. Hij had de capsule aan een touwtje zien bengelen aan een stuk pijp en omdat hij enige kabels aan elkaar moest binden, had hij het hele geval maar losgemaakt. Het „kleine dingetje, dat er aan vast zat" had hij in zijn zak gestoken en later in het handschoenenkastje van zijn auto gedaan. Van alle waarschuwingen had hij niets gemerkt. Bij controle van alle in- en uitgaande auto's van het bedrijf waar Zawacki werkte, en waar de capsule verdwenen was, was de geigerteller als een razende gaan tikken, toen Zawacki met zijn auto voorbijkwam. De man werd onmiddellijk voor onderzoek naar een ziekenhuis overgebracht.

Paard op hol

Vijf uur lang werd het vliegveld Moscot bij Sydney dezer dagen geblokkeerd door de aanwezigheid van een dolgeworden paard, dat als een razende Roland over het vliegveld rende en het landen van tal van internationale en binnenlandse vliegtuigen onmogelijk maakte. Zodra het beest gesignaleerd was, snelden wagens van de brandweer en reddingsdiensten te hulp om jacht te maken op de indringer, terwijl boven het vliegveld alsmaar meer vliegtuigen cirkelden en cirkelden tot het gevaar geweken zou zijn. Pas tegen het invallen van de duisternis gaf men de, nog steeds vergeefse, jacht maar op. Nauwelijks liet echter het eerste, dalende vliegtuig zijn ronkende motoren horen, of bles maakte zich als de weerga uit de voeten.

Rustig doorademen

Een inwoner van het dorpje Ermani in de bergen van Georgië (Sovjet Unie) is onlangs 155 jaar geworden, aldus meldt het blad „Zaria Wostok". Zijn vrouw, Tamara, is 115 jaar. „Als ik maar flink blijf doorademen" vertelde Tamara aan verslaggevers, „haal ik de 155 ook nog wel......"

Schade ingehaald

De „Detroit Free Press", een blad in Detroit (Michigan) heeft zijn lezers dezer dagen onder de meest sensationele [illegible] heid komische strips in de geschiedenis van het blad bedolven. Het blad heeft daarmee de schade willen inhalen van een krantenstaking, welke bijna vijftig dagen duurde. [illegible] „Detroit Free Press" gaf [illegible] blad een bijlage uit van niet minder dan 24 pagina's, waarin alle [illegible] verschenen strips alsnog [illegible] publiceerd. En gelachen dat [illegible] in Detroit hebben.

Grappige buurman

Een gezellige bridge-avond van vier dames in Hagley in Engeland kreeg een [illegible] einde, toen het viertal, na genoten te hebben van sandwiches met krabsalade, van de juist thuiskomende heer des huizes vernam, dat de poes dood op de stoep lag naast het leeggelikte blikje, waar de smakelijke hap uit afkomstig was. Onder gesteun en gekreun lieten de dames zich in allerijl naar het ziekenhuis brengen. Levensgrote maagpompen werden met spoed aan het werk gezet. Toen buurman de volgende morgen op visite kwam, waren de dames nog verschrikt en pips om de neus. „Ik wilde de stemming niet bederven" vertelde buurman doodleuk, „daarom heb ik gisteravond maar niet gebeld toen ik uw kat dood op straat vond. Hij is overreden door een auto. Ik heb de stakkerd maar even op de stoep gelegd......"

Ancona. — De Italiaanse politie heeft dezer dagen meegedeeld, dat zeven Joegoslavische vluchtelingen tussen 17 en 32 jaar verdronken, toen zij tijdens een storm in een boot over de Adriatische Zee trachtten te ontkomen.

Tokio. — In Tokio zijn thans een dertigtal firma's die zich toeleggen op het vervaardigen van reklame-ballons, die de aangeprezen waren uitbeelden en die boven een stad bijvoorbeeld kunnen worden opgelaten.

ARABESKE IN PURPER

door W. H. VAN EEMLANDT

71

Van ver en nabij dreunden buiten tien zware klokslagen van de torens, vóór de commissaris de stukken, waarin hij had zitten bladeren, van zich wegschoof, zich een verse pijp gereedmaakte en er zijn gemak van nam.

„Laat ik bij het begin beginnen, Willem. Volgens de gegevens van de Vreemdelingendienst komt in Februari een Turk, die zich Adelki Ferouch noemt, in Nederland opduiken; het gastenregister van het Majestic hotel wijst uit, dat hij zich in diezelfde maand daar vestigde in kamer 227. Dit verschijnen van Ferouch in Amsterdam — met valse papieren — behoeft niet te worden gezien als een vlucht voor gevaar dat hem dreigde.... Hij kwam hier om zaken te doen. Ondanks het feit, dat hij door die rode vlek op zijn gezicht voor mensen, die hem kenden, gemakkelijk te herkennen moest zijn, deed hij geen moeite om zich te verbergen. Hij dineerde in de eetzaal, bewoog zich vrijelijk op straat en had een drukke aanloop van mensen. Bovendien ontving hij brieven en telegrammen, die zijn aangenomen naam droegen. Ieder, die er zich ernstig toe zou zetten hem op te sporen, moest hem zonder veel moeite kunnen localiseren, zodra zijn verblijf in Amsterdam bekend was. Aangenomen mag worden, dat hij niet voorbereid was op de mogelijkheid, dat iemand een aanslag op zijn leven zou plegen. Wij hebben op zijn persoon en in zijn kamer geen enkel wapen gevonden of iets, dat op het bezit van een wapen zou lijken. Hij zal zich dus geen zorgen hebben gemaakt over de man, die ik verder zal noemen bij de naam, die Mikailian hem geeft: Tjeerd Helmstra. Het moet een verrassing voor hem zijn geweest, toen hij deze plotseling in Juni op zijn pad ontmoette. Toch moet Helmstra een sprekend motief hebben gehad voor het uitvoeren van zijn omslachtige plannen...... Maar Mikailian moet of van dat motief onkundig zijn geweest, of het als onbelangrijk hebben beschouwd, of het vergeten zijn, of gedacht hebben dat Helmstra dood was en hij dus van die zijde niets te vrezen had."

„Mag ik u in de rede vallen, als ik u niet helemaal kan volgen?"

„Graag."

„Helmstra en Mikailian moeten elkaar intiem hebben gekend... Dat blijkt uit al die bijzonderheden in dat briefje dat we vanavond gevonden hebben. Bovendien moet er een of ander contact tussen hen hebben bestaan, kort voor de dood van Ferouch...... Hoe verklaart u anders dat telegram uit Brussel?"

„Je noemt daar twee punten. Vooruitlopend op onze verdere bespreking, wil ik daar nu alvast dit op zeggen. Toen Mikailian op die ouwe schuit zijn bericht verborg, dacht hij vermoord te zullen worden. Het ligt voor de hand, dat hij hoopte, dat de politie bij het onderzoek, de plaats, waar hij gevangen werd gehouden, zou ontdekken en tevens die mededeling. Hij zal dus geprobeerd hebben Helmstra zo zwart mogelijk af te schilderen. Als internationale scharrelaar in wapens, zal Mikailian misschien wel gehoord hebben over bekende spionnen en hun schuilnamen. Mogelijk dat ook Helmstra tot de geheime agenten behoorde. Hij behoeft hem niet intiem te hebben gekend, zoals jij veronderstelt, maar hij kan iets van hem geweten hebben. Of zijn verdachtmaking juist is kunnen we nog niet beoordelen. Maar het geeft mij een rare smaak, Helmstra als de verrader in de bankroof bij de Continentale te horen noemen. De naam Helmstra is bij het proces tegen die broeders de Versigny nooit naar voren gekomen. Wèl die van Mikailian! Neen, wat er in dat briefje over Helmstra wordt gezegd, beschouw ik voorlopig als sterk gekleurd en bijkomstig."

Staring knikte, ten dele overtuigd.

„Maar dat telegram uit Brussel dan?" drong hij aan.

„Dat was een onderdeel van de techniek van de moord. Ik kom daarop straks terug...... Alleen wil ik er je nu dadelijk op wijzen, dat het wel heel vreemd is wanneer iemand een bona fide telegram pas op een tijdstip laat verzenden, waarop hij zelf reeds per trein in de woonplaats van Mikailian is aangekomen! Een meer voor de hand liggende manier om een belangrijke boodschap over te brengen, zou zijn geweest, wanneer Helmstra, na zijn aankomst hier in de stad, Ferouch eenvoudig zou hebben opgebeld of opgezocht en zijn nieuws mondeling zou hebben overgebracht. Neen, dat telegram had een heel andere bedoeling...... Maar laten we daarop niet vooruitlopen."

„Eén ding zou ik toch graag nog opmerken. We gaan er nu van uit, dat Ferouch reeds aan boord van dat wrak wist, dat hij zou worden vermoord. Die moord moet volgens onze theorie hebben plaats gehad in kamer 227. Maar dan herleeft de oude moeilijkheid, die we dachten overwonnen te hebben......"

„Hoe bedoel je dat?"

„Wel...... Uit het feit dat Ferouch zijn moordenaar de kans gaf vlak naast hem te komen staan om hem neer te schieten leidden wij af, dat er geen sprake kon zijn van openlijke vijandschap tussen die twee ..... Waarom heeft hij zich weerloos overgegeven aan een tegenstander, van wie hij reden had het ergste te vrezen?"

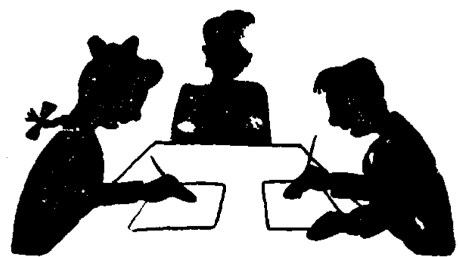
„Je loopt mij te hard van stapel, Willem. Straks, als we bij de moord zijn gekomen, hoop ik ook dit punt te verduidelijken......"

Van Houthem wierp een blik op zijn blocnote om zijn memorie op te frissen. Hij ging verder:

„Ferouch deed geen moeite zich te verbergen. Helmstra moet op een of andere manier hebben ontdekt, dat hij hier in Amsterdam was, waar hij woonde, wat hij deed, enzovoort.

Dat moet hij allemaal hebben geweten vóór hij op 5 Juni Telsinger in de arm nam om handlangers te vinden...... Hij verschijnt bij Ouwe Arie met een introductie van de doodgeschoten Waterrat. Dit levert ons een eerste bewijs van de voortreffelijke manier, waarop Helmstra zijn daad moet hebben voorbereid. Hoe is hij aan dat getuigenis van de Waterrat gekomen? Het was volkomen onpersoonlijk. Volgens Telsinger stond er niets anders in dan: Deze man is okay! Hoe wist Helmstra dat de Waterrat een broer was van Telsinger? Allemaal raadsels, die we pas kunnen oplossen, wanneer de moordenaar het ons zelf vertelt...... Maar goed, Helmstra kiest in een hem vreemde stad met verbluffende zekerheid de weg, die hem van handlangers kan voorzien: het arbeidsbureau van Ouwe Arie. Hij komt daar in contact met de Bonzer.....

(Wordt vervolgd)

AMIGOE VAN DE JEUGD

DE SPANIEL en DE POEDEL

Elke avond wanneer de torenklok van het dorpje Meiheuvel vijf uur sloeg, hield kleine Jan Stevens op met spelen en haastte zich naar de slagerij van zijn vader om daar op twee vreemde klanten te wachten. Zijn geduld werd nooit lang op de proef gesteld. Hij had meestal niet meer dan vijf minuten naast zijn vader achter de toonbank gestaan, voordat de knop van de winkeldeur als door een onzichtbare hand omhoog werd gedrukt. Even daarna ging dan de deur open en verscheen de zwarte, harige kop van een grote poedel, die onmiddellijk werd gevolgd door een kleine spaniel. De twee honden deden onveranderlijk drie passen de winkel in en bleven dan met opgeheven koppen staan.

„U wenst?" vroeg de slager altijd heel beleefd.

Als antwoord blaften de honden twee of drie keer, waarna de slager onder de toonbank greep en de twee benen pakte, die hij daar al klaar had liggen. Hij gooide ze de honden toe, die ze vlug in hun bek grepen en er mee verdwenen.

Dit toneeltje had al een paar maanden elke dag op dezelfde tijd plaatsgevonden. Jantje, die vooral de kleine spaniel prachtig vond, had zijn vader al enkele keren voorzichtig verteld, dat hij ook wel graag een hond wilde hebben, maar de slager was daar nooit op ingegaan. Hij vond honden te lastig. Zij moesten regelmatig worden uitgelaten en als zij ziek waren, moesten zij worden nagelopen en kostten zij geld aan medicijnen en aan rekeningen van de dierenarts. Bovendien waren sommige klanten bang voor een hond en als hij nu zo'n dier nam, zouden die klanten misschien niet meer bij hem komen kopen. Op de twee zwervers die elke dag een been bij hem kwamen halen, was hij echter erg gesteld en hij zou nooit vergeten, twee heerlijke kluiven voor hen te bewaren.

Op zekere dag leek het er op, dat hij de kluiven tevergeefs had bewaard. De honden waren er om tien voor half zes nog niet en de slager en Jantje dachten al, dat zij helemaal niet meer zouden komen, toen eindelijk de klink van de deur toch werd omgedraaid. „Daar zijn zij eindelijk!" riep Jantje blij, maar hij vergiste zich, want toen de zwarte poedel de winkel was binnengekomen, bleek, dat hij alleen was. De kleine spaniel kwam niet, zoals gewoonlijk, achter hem aan.

„Waar is je vriendje?" vroeg Jantje verbaasd en hij liep naar de deur om te zien of de kleine hond misschien nog buiten stond. De spaniel was echter in geen velden of wegen te bekennen, zodat Jantje maar weer naar binnen ging. „Is hij er niet?" vroeg zijn vader. „Nou, dan hoeven wij ditmaal alleen aan hem een avondmaal te verstrekken." Hij pakte een van de twee botten van onder de toonbank en gooide het voor de poedel neer. De hond pakte het in zijn bek, keek de twee mensen tegenover hem even met scheefgehouden kop aan en verdween toen met bekwame spoed.

„Weer een klant minder," grapte de slager. „Het gaat slecht met de zaken!" Maar Jantje lachte niet en bleef bij de toonbank staan wachten in de hoop, dat de andere hond nog zou komen. „Als hij maar geen ongeluk heeft gekregen," zei hij na een tijdje. „Welnee," antwoordde zijn vader, „dat beest is vandaag natuurlijk een beetje verder uit de buurt weggezworven dan anders. Morgen komt hij — hé! Kijk! daar zul je hem al hebben!"

De knop van de deur werd weer omhooggeduwd Het was echter niet de kleine spaniel die dat deed, maar de grote poedel, die nu voor de tweede keer de winkel binnenkwam. Hij deed een paar stappen naar de toonbank toe en bleef toen afwachtend staan.

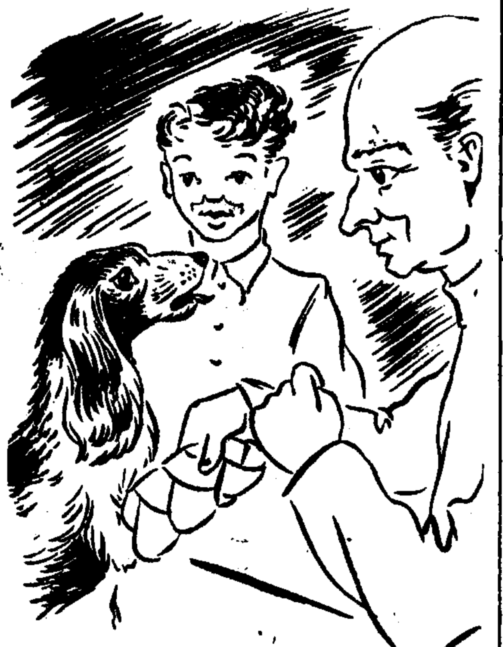
„Wat een inhalige hond!" riep Jantje. „Hij wil ook de kluif van die spaniel hebben!"

Zijn vader was het echter niet direct met hem eens. „Er is ook nog een andere mogelijkheid, maar die is haast ongelofelijk. Wacht eens, wij zullen zien!" Hij pakte de kluif die hij voor de spaniel had bestemd en gooide hem de hond toe. De poedel nam hem direct in zijn bek en liep vlug de winkel uit.

„Kom mee!" riep de slager en Jantje bij zijn arm pakkend holde hij naar de deur. Buiten gekomen zagen zij nog net, hoe de poedel de hoek van de straat omsloeg, en om hem niet uit het oog te verliezen zetten zij het op een rennen. Toen zij bij de hoek kwamen, hadden zij nog niets op hem gewonnen, maar zij slaagden er in, hem in het oog te houden totdat hij plotseling een nauwe, doodlopende steeg inschoot.

Zij vonden hem terug in een oude, bouwvallige schuur, die op het einde van de steeg stond. Hij lag in een donkere hoek op een van de twee botten te knagen. Naast hem onderscheidden zij 'n tweede hond; het was de kleine spaniel, die lusteloos aan de andere kluif likte.

Toen zij dichterbij kwamen, stond de poedel grommend op, maar Jantje's vader trok zich van die dreigende houding niets aan.

Hij liep naar de hoek en tilde de spaniel heel voorzichtig op. „Dat dacht ik wel," zei hij, toen het dier zachtjes begon te janken. „Kom mee, Jan. Die hond is ziek; daarom kwam de poedel twee keer een kluif halen. De tweede keer kwam hij niet voor zichzelf, maar voor zijn vriendje. Ik denk dat deze zijn poot heeft gebroken en daardoor niet zelf kon komen. Ga mee, dan brengen wij hem naar de dierenarts."

Op de voet gevolgd door de grote poedel, die zijn kluif in de steek liet, begaven zij zich naar buiten en naar dokter Jonker, de dierenarts. Daar bleek, dat de slager het goed had gezien. De spaniel had zijn rechtervoorpoot gebroken. Gelukkig was de breuk mooi gaaf, zodat dokter Jonker niet veel moeite had om de poot te zetten en te spalken.

„Als hij nu nog een paar weken rust en goede verzorging heeft gehad, is hij weer helemaal de oude," zei de dokter toen hij klaar was. „Is het uw eigen hond?"

„Nee," zei Jantje's vader, „het is een zwerver, net als die poedel, maar ik ben van plan hem bij mij te houden totdat hij beter is. Misschien houd ik hem daarna ook nog wel. Het lijkt mij toch wel aardig, een hond te hebben."

Jantje slaakte een kreet van verrassing en vreugde, maar direct daarna betrok zijn gezicht en keek hij zelfs somber naar de grond.

„Wat is dat nou?" vroeg dokter Jonker. „Jouw vreugde is wel van erg korte duur. Eerst juich je van blijdschap en nu kijk je alsof je het liefst zou gaan huilen. Vind je het niet prettig, dat je vader die spaniel bij zich houdt?"

„Jawel," zei Jantje zonder op te kijken, „maar ik vind het voor die andere hond zo zielig, dat hij dan zijn vriendje kwijt is."

„Hoe kom je daarbij?" vroeg zijn vader. „Wie zegt jou, dat hij zijn vriendje kwijtraakt? Kijk, die spaniel neem ik op, omdat hij een poot heeft gebroken en verzorging nodig heeft. Maar die poedel houd ik ook en dat doe ik, omdat het dier zich een echte kameraad heeft betoond. Toen hij zijn eigen kluif al had, kwam hij nog een keer terug om er een voor zijn gewonde vriend te halen. Een hond, die zoiets doet, wil ik niet van zijn vriend scheiden. Daarom houden wij ze allebei! Ik neem die poedel en als jij die spaniel goed verzorgt, mag je hem houden — tenminste, als hijzelf wil blijven. Als hij beter is, willen hij en de poedel misschien weer gaan zwerven en dan kunnen wij ze natuurlijk niet tegenhouden."

Jantje was de koning te rijk en in de volgende dagen liet hij blijken, dat hij een hond ook waard was. Hij verzorgde de spaniel werkelijk uitstekend en volgde de raadgevingen van de dierenarts nauwkeurig op. De resultaten van zijn werk bleven niet uit. Na een paar weken was de spaniel genezen en mocht hij voor het eerst weer lopen — tot grote vreugde van de slager, van Jantje en van de grote poedel, die luid blaffend om zijn vriendje heen sprong en de slager en Jantje steeds weer over hun handen likte. Na een paar dagen liep de spaniel weer even goed als vroeger.

Gelukkig bleken de honden geen lust meer in zwerven te hebben. Zij hadden het bij de slager en bij Jantje best naar hun zin en dachten er niet over, weg te gaan. Slechts één gewoonte uit hun zwerversleven leerden zij nooit af; als zij 's middags op straat hadden gespeeld, kwamen zij om precies vijf uur de winkel binnen om hun kluif te halen!

De Sneeuwklokjes

Zij zijn heel wat rustiger. Luister maar eens!"

En Marijke hoorde hoe de sneeuwklokjes elkaar vertelden, dat ze over een paar dagen al boven de grond zouden komen.

„Maar dat kan toch niet", zei Marijke tegen de mol. „De tuin ligt vol ijs. Als ze boven de grond uitkomen, gaan ze vast dood van de kou en dat is zo jammer van die lieve bloemen. Ach meneer, zeg u, dat het nog te koud is in de tuin."

„Daar kunnen ze best tegen", vertelde de mol en heel geleerd voegde hij er aan toe: „Ik heb gelezen, dat de sneeuwklokjes zelfs tegen sneeuw en ijs kunnen. Maar kom, ga mee. Ik ga nog wat eten. Ik heb voor jou ook nog wel wat lekkers in de kast." Marijke, die veel van lekker eten hield, wilde graag weten wat de mol nog in voorraad had.

„Ik heb nog een paar lekkere wurmenpannekoeken staan."

O, wat schrok Marijke daarvan. „Brrr, die lust ik niet", griezelde ze.

„Nu, dan moet je het zelf maar weten", was het antwoord van de verbaasde mol. „Ik ga eten. Loop jij deze gang maar door, dan kom je op dezelfde plaats waar je in de grond gekropen bent." En weg was de mol. Hij had de kaars meegenomen. Het was nu helemaal donker en Marijke wist niet precies, hoe ze moest lopen. Ze probeerde links en rechts, maar overal stotte ze tegen de wand. Ze kreeg het er benauwd van en wilde net gaan roepen, toen ze wakker schrok.

Vader kwam thuis en deed de deur dicht en daarvan was Marijke, die bij het raam in slaap was gevallen, wakker geworden. Hij schudde de hagel van z'n jas.

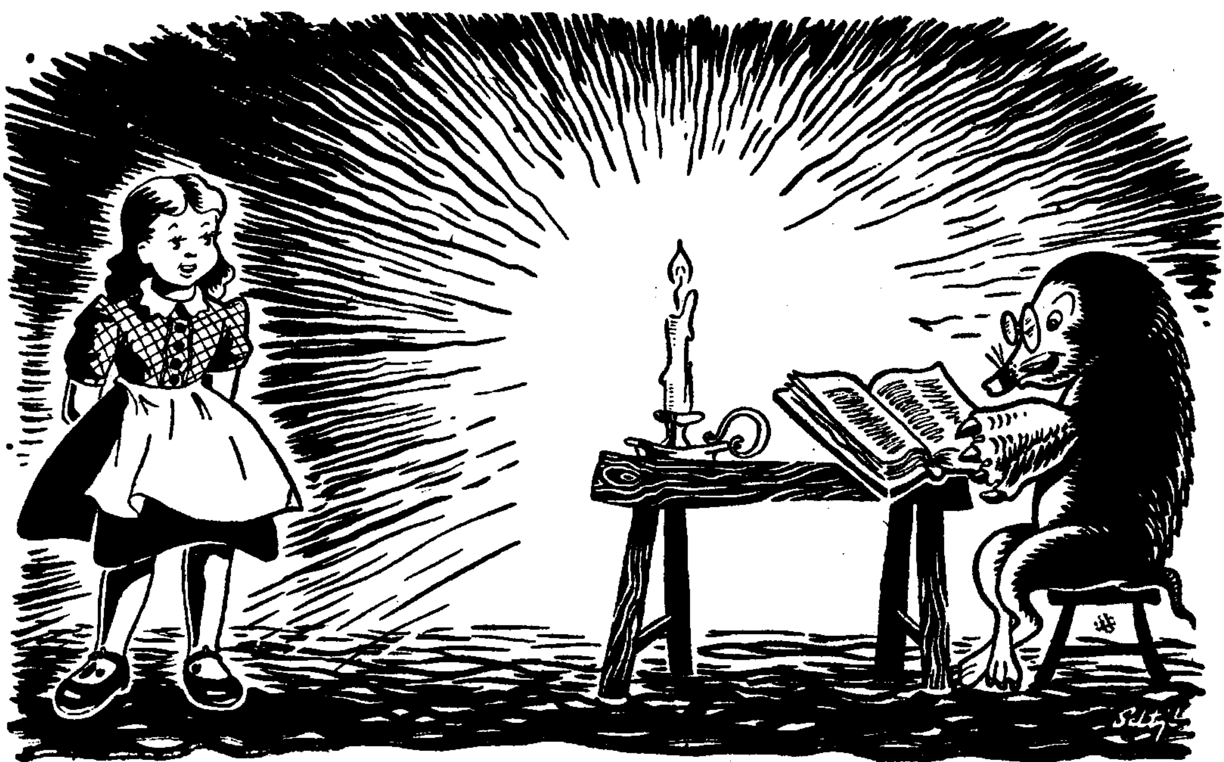
„Wat een weertje is me dat", zei moeder.

„Maar", was het antwoord, „weet je wat ik in de tuin zag? De eerste sneeuwklokjes steken hun kopjes al boven de grond uit. Het voorjaar is dus toch wel in aantocht."

„Zouden ze niet dood gaan van de kou?" vroeg moeder bezorgd. Maar nu gaf Marijke het antwoord. „Daar kunnen ze best tegen, zegt meneer Mol." En toen vader en moeder haar verbaasd aankeken vertelde ze haar droom en vooral om die wurmenpannekoeken moesten vader en moeder hartelijk lachen.

Gelukkig had moeder lekkerder pannekoeken gebakken en even later smulden ze daarvan.

J.B.

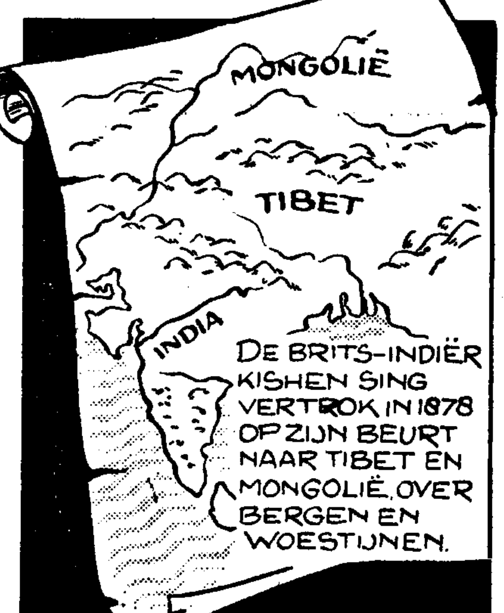

ONZE WONDERE WERELD

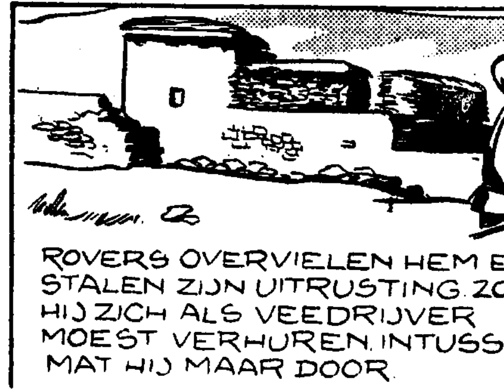
EEN MAN ZONDER VR...

VIJFENZEVENTIG JAAR GELEDEN WAS EEN TOCHT NAAR MIDDEN-AZIË EEN LEVENSGEVAARLIJKE ONDERNEMING. TOCH WAREN ER ... NEN DIE LEVEND TERUGKWAMEN

Het paard van de Bakker

Een begrafenis is meestal geen prettige gebeurtenis. Maar toen opa Van Ramelen dood ging, was er eigenlijk niemand, die er om treurde. Familie had hij niet; wat buren en kennissen in het dorp hadden jaren lang zo goed mogelijk voor hem gezorgd. Zonder daarvoor ook maar een woord van dankbaarheid ontvangen te hebben. Wel hadden ze dikwijls om de oude man moeten lachen. Want opa Van Ramelen kon soms gekke dingen doen.

„Moet je opletten!" zeiden de mensen vaak tot elkaar, „als hij dood is, haalt hij nog gekker streken uit!"

Nu lijkt dat wel een beetje onmogelijk. Maar toch kregen de mensen gelijk. Want toen opa, net zoals ieder ander mens dat dood gaat, begraven moest worden, bleek er geen cent te zijn, om de begrafenis te betalen. Van een begrafenisverzekering had opa nooit willen weten.

„Ze brengen mij wel naar het kerkhof!" zei hij altijd. „Ze zullen me heus niet in mijn schuurtje laten staan!"

Neen, dat ging ook niet. Opa moest net zo goed begraven worden. Maar ze moesten het met de spullen van het dorp zien klaar te spelen. Als de aannemer uit de stad er bij moest komen, zou het veel te veel geld kosten. Dat hadden de dorpelingen er niet voor over. Maar gelukkig, er was iemand, die nog een behoorlijk zwart rijtuig had en een zwart paard kon die er ook nog bij leveren. Het was wel een oude knol, maar hij liep nog en de lichte vracht van opa Van Ramelen zou hij nog wel naar het kerkhof kunnen trekken. Barend, de smid, had nog een behoorlijk zwart pak, die kon op de bok zitten. De verdere belangstellenden konden allemaal achter de koets lopen. Dat was trouwens de gewoonte daar. En zo werd opa Van Ramelen dus begraven.

Veel droefheid was er niet; dat is te begrijpen. De mannen achter de koets haalden onder het lopen de streken van opa nog eens op. En ze liepen er stilletjes om te lachen. „Niks voor opa, om zo rustig begraven te worden!" meende er een.

„Wat wou jij dan? Dat ie nog eens uit zijn kist zou stappen, om ons goede dag te zeggen?"

„Och neen! Dat niet! Maar met opa Van Ramelen gebeurde altijd iets bijzonders. Waarom zou dat nu ook niet zo zijn? En er zou iets bijzonders gebeuren. Want plots stond de koets stil.

De eerste volgers botsten er haast tegen aan, zozeer waren ze in hun gesprek verdiept.

„Wat nu?" riepen ze verschrikt. „Zou opa toch....?"

„Niks hoor", wist een ander dadelijk. „Er is iets met die knol. Die ligt voor de koets!"

Meteen stonden alle volgelingen van opa's lijkkoets om het paard. Dat lag daar voor de koets op de grond. Onbeweeglijk! „De knol is dood!" wisten de dorpelingen meteen.

„Wat heb ik je gezegd!" gromde er een. „Echt iets voor opa!" „Maar wat kan opa daar nu aan doen, dat die knol dood valt!" meende een ander. Neen, hij kon er niets aan doen. Maar het was toch wel gek, dat zo iets juist bij hem gebeuren moest. Maar wat nou?

Het dode paard werd uitgespannen en langs de weg neergelegd. Dat was erg eenvoudig. Maar die koets? Wat moest daar mee? Ze moesten opa toch naar het kerkhof brengen.

„Zullen we zelf de koets trekken!" stelde er een voor.

Maar dat vonden de meesten toch niet passend.

„We moeten een ander paard hebben!" besloot er iemand.

Dat was een heel goed plan. Maar waar haalde je in het dorp zo gauw een ander paard vandaan? De boeren, die paarden hadden waren met hun beesten op het land. Die konden hun paard zeker niet missen. De enige man, die nog een paard over had, was bakker Hoberg.

„Die is nou wel thuis van het klanten rijden!"

„Maar dat is een bruin paard!" mompelde er een.

„Nood breekt wet! Beter een bruin, dan helemaal geen paard." En zo besloten dan ook weldra een paar afgevaardigden naar bakker Hoberg te gaan, om zijn paard te leen te vragen. „Het is om opa Van Ramelen te begraven. De knol, die voor de koets liep, is doodgevallen!" Bakker Hoberg begreep meteen de noodzakelijkheid van zijn toestemming.

(Wordt vervolgd)

ARUBA

Twee jaargangen „Cultura"

Oranjestad. — Wij ontvingen het laatste nummer van de tweede jaargang Cultura. Dit interessante blad is, evenals de vorige nummers, weer uitstekend verzorgd. Terecht merkte de redactie op, dat er verscheidene mensen zijn geweest, die dit blad geen lang leven zouden gegeven hebben, doch dat dank de steun, welke men van vele kanten ontving, men nu aan de derde jaargang kan beginnen. Het is voor velen nu een onmisbare gids geworden en wij mogen de heer Stam, de energieke musikus/onderwijzer/dirigent met zijn succes van harte gelukwensen.

Aruba voor wereldkampioenschap dammen uitgenodigd

Oranjestad.— Via het Ministerie werd door de Koninklijke Nederlandse Dambond een uitnodiging verzonden aan het Eilandgebied Aruba om een of meer vertegenwoordigers te zenden naar Nederland, om mee te doen aan een damtoernooi voor het wereldkampioenschap.

Daar de kosten hieraan verbonden aanmerkelijk hoog zullen liggen, heeft de bond aangeboden de verblijfkosten in Nederland gedurende dit toernooi te vergoeden. De reis echter zal door de deelnemers zelf betaald moeten worden.

Serieuze gegadigden gelieve zich in verbinding te stellen met de afdeling Algemene Zaken op het Bestuurskantoor.

Leerlingen Julianaschool weer thuis

Oranjestad. — Gisteravond kwamen de leerlingen van de Julianaschool met het SS. Poseidon van de KNSM van hun uitstapje naar Curaçao op Aruba terug. Zij waren opgetogen over de prettige dagen op ons zustereiland doorgebracht.

Jossy Laclé terug van verlof

Oranjestad. — Gisteren keerde op ons eiland terug de heer Jossy Laclé met zijn vrouw en de twee kinderen. Zij waren in oktober met verlof naar Nederland vertrokken. Wij roepen hen gaarne een hartelijk welkom toe.

Bezoek Yrausquin en Henriquez in „Miami Herald"

Oranjestad. — Het bezoek van de heren Irausquin en Henriquez aan Miami vond men aldaar belangrijk genoeg om er aandacht aan te wijden. In de Miami Herald van 11 maart kwam in de Society Column een artikel voor van Gwen Harrison over de besprekingen, welke de beide heren hadden met de architekt Morris Lapidus, de bekende ontwerper van de hotels Eden Rock en Fontainebleau.

Pasfoto's voor personen van de Ouderdomspensioenen

Oranjestad. — Ten einde het vast stellen van de identiteit bij de uitbetalingen van de ouderdomspensioen voor daarvoor in aanmerking komende personen te vergemakkelijken, heeft de Overheid besloten met ingang van 1 april a.s. van alle betrokken personen een pastoto te laten maken. De kosten hieraan verbonden worden geheel door de Overheid gedragen.

Georganiseerd tourisme

Oranjestad. — In zekere zin is de organisatie van het toerisme reeds begonnen bij het laatste bezoek van de Southern Cross. Toen waren het 45 passagiers, die van de faciliteiten van de Palm Beach Club hebben kunnen genieten, dank zij de goede samenwerking tussen de heer Cai Eman, voorzitter van de Club en de heer Ernst Bartels van het Touristen Bureau. De volgende keer zal de Southern Cross komen met 125 passagiers, waaronder 50 uit Venezuela.

De depositogelden van de Gas Supply onder de loupe

Oranjestad. — Onlangs heeft de Aruba Gas Supply een deposito van ƒ 5.— per cylinder als voorwaarde voor de levering van een nieuwe cylinder gesteld. Het Bestuurscollege heeft deze aangelegenheid dermate belangrijk geacht, dat zij een en ander heeft onderzocht. Dit was naar aanleiding van een request, waarop vele handtekeningen voorkwamen, ... het B.C. was verzocht tussenbeide te komen.

Gistermorgen is deze kwestie in een speciale vergadering van het B.C. besproken en men besloot de Aruba Gas Supply voor een bespreking uit te nodigen op Dinsdag a.s. om 15.00 uur, wegens de aard en de belangrijkheid van deze zaak.

CURACAO

HEDENAVOND finale basketball-tournooi (Dragons - Lightning)

Willemstad. — Hedenavond te 8 uur vindt in Barge's Bad de finale plaats van het basketball tournooi in het kader van de NABLO jubileum-wedstrijden. Lightning komt uit tegen Dragons.

Schermwedstrijden in het kader van de NABLO-Sportweek

Willemstad. — Donderdagavond 22 maart a.s. zullen in het kader van de N.A.B.L.O. sportweek sabelwedstrijden worden gehouden in het Rifstadion. Door de N.A.B.L.O. werd een beker beschikbaar gesteld. Geschermd zal worden in één .... waarin de volgorde sabreurs zullen uitkomen: J. Boutmy, B. Jansen, K. Luckman, Merced, G. Statius Muller en G. IJzendoorn. De schermwedstrijden worden gehouden van 19.00 — 20.00 uur.

Kreeg blauw oog

Willemstad. — Maandagavond werd door de Mobiele Brigade assistentie verleend op Fleur de Marie, alwaar de man M.H. zijn concubine M.H. een schoonheidsbehandeling had gegeven door haar een blauw oog te slaan.

Liep met mes

Willemstad. — In Campo Alegre werd de jongeman A.W. aangehouden, die in het bezit was van een groot mes. Hij werd meegenomen naar de wacht, waar hij een P.V. kreeg.

Journaal Mobiele Brigade

Willemstad. — De Straatdienst maakte gisteren 4 P.V.'s op, maar behoefde geen assistentie te verlenen.

De Mobiele Brigade maakte gisteren 6 P.V.'s op en verleende 9 maal assistentie.

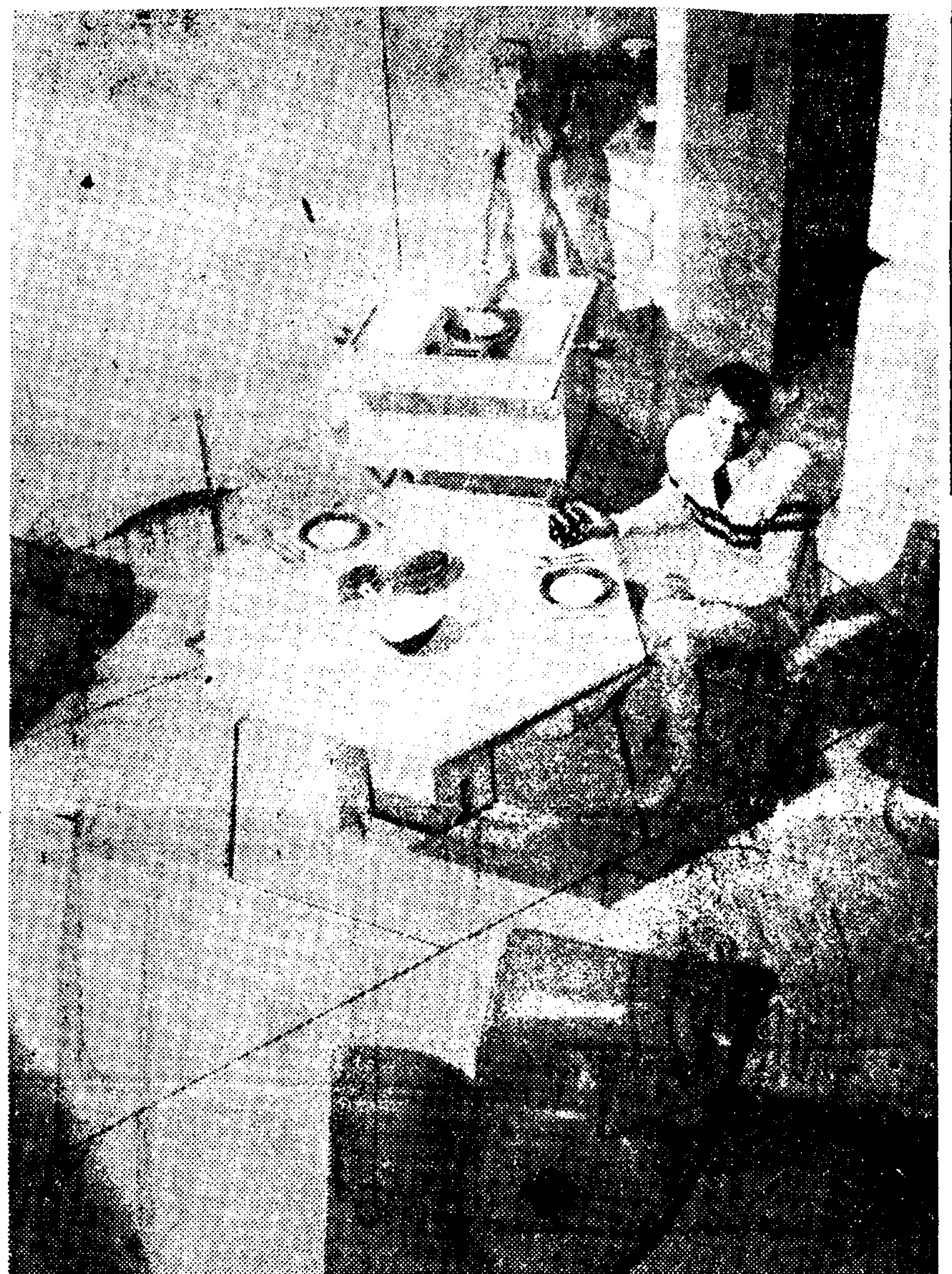
Bekladde auto's

Willemstad. — Door een zekere M. werd gemeld, dat hij een jongen gezien had, die met krijt auto's bekladde. De 13-jarige jongen R.K. werd op het Fortplein aangehouden en door de Kinder- en Zedenpolitie onderhouden.

Lette niet op

Willemstad. — Gistermorgen reed een personenauto, bestuurd door J.S op de oostelijke rijbaan van de Rijkseenheidboulevard in de richting van de rotonde. Achter hem reed een personenauto, bestuurd door de man H.B.H. J.S. remde af, daar er ter hoogte van de Groot Kwartierweg een auto naderde. H.B.H. zag het te laat, haalde naar links uit en reed tegen de aldaar midden op de weg staande paaltjes. Hij schoot de weg over naar de westelijke weghelft, raakte 3 meter van een perceel aldaar en schoof naar rechts de weg op, alwaar hij midden op de weg tot stilstand kwam. De schade bedraagt ruw geschat ƒ 700.—.

Washington. — Twee officieren van de Amerikaanse luchtmacht hebben plannen om in de komende herfst een 27 km hoogte uit een balion parachutesprongen te maken, tweemaal zo hoog als het huidige record, om nieuwe reddingsmiddelen voor piloten van snelle vliegtuigen op grote hoogte te beproeven. Zij zijn de houders van het huidige hoogterecord, dat zij in 1953 vestigden met 13.776 meter.

Dit is volgens een aantal Britse architecten de eetkamer van de toekomst. Eén druk op de knop en de eettafel stijgt uit de vloer. Nog een druk op de knop en de radio of het televisietoestel komt in werking. De huisvader op het plaatje draagt een kostuum van gebreide nylon. De stoel op de voorgrond is de leunstoel van de toekomst en werd vervaardigd van een soort onbreekbaar plastic. De juffrouw op de achtergrond staat bij een meubel dat broodrooster, bordenwarmer, infra-rood bakapparaat en dienwagen tegelijk is. Zo zal het er 1933 uitzien en het is nu reeds te bewonderen op een tentoonstelling in Londen.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM:

17.00 Voor de kinderen
17.15 Aperitief.
17.45 Zuid-Amerikaanse gramophoonplaten
18.00 Boletin di Noticia
18.20 Eilandelijke leeszaal!
18.30 Nieuws
18.45 En nu vertelt tante Aukje
19.00 Noordamerikaanse Juke-box
19.30 Wat de handel biedt
20.30 Filmmuziek.
21.00 Conj. Cristal
21.30 Concert
21.45 Dichters van Noord en Zuid.
22.15 Concert
22.25 Nieuws en Sluiting.

RADIO HOYER

17.00 Tea at five.
17.30 A. P. nieuws
17.40 Met Duitse musici
18.15 Nanzi verhaal
18.30 Woensdagavond concert
19.00 Sport
19.30 Met de jarigen in de lucht
20.00 Gevarieerde muziek
20.30 Hoorspel
20.45 Gevarieerde muziek
21.00 Estrellas del Caribe
23.00 Sluiting.

RADIO KELKBOOM

17.30 Kinderuurtje
18.00 Musica
18.15 Cumpleaños feliz
18.30 Dinnermuziek
18.45 Charla deportiva
19.00 Noticias
19.15 Musica
19.45 Nieuws
20.00 Musica
20.15 Frente al pecado de ayer
21.00 C.C.A-Programma
20.30 Muziek
20.45 Quiz Prog.
21.15 Smakelijk eten
21.30 Muziek
22.00 Sluiting.

Beurs Amsterdam

De Cultuurondernemingen waren overal beter. De leidende Indonesische fondsen waren vaster en handhaafden het vooruitgang tot het sluitingsuur. De handel was over het algemeen zeer matig ook voor de internationale fondsen. Koninklijke olie noteerde ongeveer 703 en Philips ongeveer 330; Scheepvaart handhaafde zich goed. De guldensbeleggingen bleven onveranderd. De koersgemiddelden luiden: Petroleum 290.26; Industrie 168.71; Scheepvaart 167.47; Banken 153.40. Indonesische fondsen 146.33; Algemeen 221.61.

Kon. Olie aandelen	702 1/2
Unilever cert. v. aand.	370 3/4
Philips aandelen	349 1/4
Philips pref.	212 1/2
AKU aandelen	327 1/8
Ned. Scheepv. Unie aand.	203 1/4
KNSM aandelen	206
KPM aandelen	196
Ned. Handel Mij cert.	223
Nat. Handelsbank aand.	154
Escomptobank aand.	n.g.
HVA aandelen	137
Amsterdam Rubber aand.	115 7/8
Ver. Deli Mijen.	114 7/16
Aniem Nat. Bezit.	93 1/2
3% dollar oblig. Ned. '47	96 7/16
3% Nederl. '47 (obl.)	98 5/8
Holland-Am. Lijn aand.	206 1/2
Walvisvaart aand.	72 1/2
Amsterdamse Bank aand.	248
Holl. Bank Unie cert.	248 1/4
Billiton 2e rubriek	318
Billiton 1e rubriek	389
Overzeese Gas Mij	135
Borsumij aand.	124 3/4
Lindeteves aand.	230
Royal Dutch Am. S. in $	60.50 bieden
Rott. Bank aand.	225 1/4
Curaçaose Handel Mij.	237 1/2
Wm. H. Muller & Co., nat. bezit	324 3/4

Vaart

Haven: Vrachtschepen 5 in en 3 uit; tankschepen 12 in en 10 uit; zeilschepen 4 in en 5 uit. Passagiers landend 4, vertrokken 79 en doorgaand 268.

Eilandgebied Bonaire

Ten Bestuurskantore te Bonaire kan worden geplaatst

EEN AMBTENAAR,

die belast kan worden met de dagelijkse leiding van de afdeling Financiën.

Benoeming kan plaats vinden in de rang van:

ADJUNCT-COMMIES

Kennis van Burgerlijke Stand en Bevolkingsadministratie strekt tot aanbeveling.

Sollicitaties met uitvoerige inlichtingen omtrent personalia, opleiding en verrichte werkzaamheden binnen 14 dagen na verschijnen van dit blad te richten aan het Bestuurscollege van het eilandgebied Bonaire.

Namens het Bestuurscollege,
De Gezaghebber.

STATEN VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

VERGADERING

op Donderdag, de 22ste Maart 1956, des avonds 8.45 uur.

Te behandelen onderwerpen:

1. Ingekomen stukken.
2. Adviezen van Commissies.
3. Het opmaken van een voordracht voor Voorzitter en eventueel Ondervoorzitter der Staten van de Nederlandse Antillen voor het resterende gedeelte van het zittingsjaar 1955-1956.
4. Ontwerp-landsverordening tot instelling van een onafhankelijk controle-orgaan (Landsverordening Algemene Rekenkamer Nederlandse Antillen) (1955-1956-63; 1952-1953-5; 1951-1952-37).
5. Ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Onderwijsverordening 1935 (P.B. 1954, no. 43) (1955-1956-4).
6. Ontwerp-landsverordening houdende bepalingen betreffende de maten, gewichten, meet- en weegwerktuigen (1955-1956-10).
7. Ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Pensioenverordening Burgerlijke Landsdienaren 1938 (P.B. 1949, no. 125) (1955-1956-35).
8. Wijziging van de Begroting der Landsloterij voor het dienstjaar 1955 (1955-1956-56).
9. Initiatief ontwerp-landsverordening tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht voor Curaçao (P.B. 1913, no. 67) (1955-1956-43).

De Griffier,
F. D. VAN GRIEKEN.

Beverly Hills. — De Amerikaanse filmzanger Bing Crosby heeft een operatie ondergaan om een vergroeiing aan de binnenkant van een ooglid te verwijderen. Crosby verkeert in uitstekende toestand en zal binnen enkele dagen zijn werkzaamheden normaal hervatten.

Met leedwezen maken wij het overlijden bekend van onze trouwe medewerker

ANTONIO A. COFFIEL

Zijn nagedachtenis zal door ons in hoge ere worden gehouden.

DIRECTIE en PERSONEEL N.V. ELGA

Curaçao, 21 Maart 1956.

OPENBARE INSCHRIJVING

Het Hoofd van de dienst Openbare Werken Aruba zal op Maandag 23 April 1956 des voormiddags 11.00 uur een **OPENBARE INSCHRIJVING** houden voor

LEVERING VAN AUTOBANDEN
volgens leverings bestek No. 56,

BATTERIJEN
volgens leverings bestek No. 57,

VOERTUIGEN en HYDRAULISCHE PERS
volgens leverings bestek No. 58.

Leverings bestekken en voorwaarden zijn tegen betaling van Fls. 1.— verkrijgbaar ten kantore van bovengenoemde dienst.

Cricket gedurende de Paasdagen

Statianen uit Aruba komen uit tegen hun landgenoten op Curacao

Willemstad. — Zoals onze vele sportvrienden, en in het bijzonder de cricket-enthousiasten onder onze lezers, wel weten, bestaan er op Curaçao en Aruba twee bloeiende en sterke cricket-clubs van Statianen woonachtig op beide eilanden. De beide clubs dragen dan ook de toepasselijke naam „St. Eustatius Cricket Club of Aruba" (cq Curacao).

Op Curaçao is het St. Eustatius-elftal een gevreesde en geduchte tegenstander, die menig team van Brits West-indiërs e.a. in de competitie van de Shell Sports Association te Suffisant, met een nederlaag naar huis stuurt.

Ieder jaar ontmoetten de beide (Statiaanse) elftallen elkaar, welke wedstrijd door de zeer gewaardeerde steun van de LAGO op Aruba en de CPIM op Curaçao tot stand komt.

Gedurende de komende Paasdagen zullen de „Arubaanse" Statianen de gasten zijn van hun „Curaçaose" landgenoten. Dit zal tevens de 10e officiële ontmoeting zijn sinds de oprichting van beide clubs.

De laatste wedstrijd in het Suffisantdorp stadion op Curaçao tussen de beide statiaanse clubs vond plaats gedurende de paasdagen van 1954. Door 58 runs meer te scoren dan de club uit Curaçao, werd de prachtige beker door S. Spanner en zijn jongens meegenomen naar Aruba.

Zal het Lopes and his boys lukken deze keer de beker op Curaçao te houden? De komende Paasdagen zullen daar antwoord op geven.

Voor de liefhebbers van „the game of gentlemen" kunnen we melden dat de wedstrijden, zoals gebruikelijk, in het Suffisantdorp zullen worden gespeeld. De eerste match wordt - gespeeld op zaterdag, 31 maart. De gasten zullen bij de CPIM op Suffisant logeren en vertrekken weer op dinsdag 3 april a.s. naar Aruba terug.

Schietwedstrijden op Suffisant

Emmastad. — Op maandag 2 april a.s. (tweede Paasdag) zal op de schietbaan te Suffisant een schietwedstrijd worden gehouden om de C.P.I.M.-wisselbeker met als tegenstanders het C.P.I.M.-bewakingskorps, de Mariniers en de Gouvernements Politie. Er zal geschoten worden op een schijf met puntenwaardering van 12-11-10 en 9 met geweer cal. 22 op een afstand van 50 meter en met pistool F.N. op een afstand van 25 meter (5 schoten met rechter- en 5 schoten met linkerhand).

De tien beste pistool- en geweerschutters der Schietclub zal worden verzocht voor de Schietclub uit te komen.

Jeugdige tennisspelers

EDSEL EVERTSZ verslaat HENK NIJBOER

Willemstad. — Op de tennis banen te Mundo Nobo werd gistermiddag in het kader van het Nablojúbileumtournooi de finale verspeeld van de tennis wedstrijden voor jongens van 10-14 jaar waarbij Edsel Evertsz uitkwam tegen Henk Nijboer. Het is een zeer mooie en spannende wedstrijd geweest en de belangstelling was, vooral van de jeugd, groot. In de eerste set wist Nijboer steeds de voorsprong te behouden en won met 6-1. Dit verlies maakte echter Edsel wakker en we kregen spannende momenten in deze tweede set waarbij de punten gelijkelijk opgingen totdat Edsel er 8-6 van maakte en won. In de derde set was Edsel nog beter en het was een lust voor het oog hoe door deze beide knapen tennis werd gespeeld.

Edsel nam een voorsprong van 4-0 in de derde set. Toen gelukte het Nijboer 1 game te winnen doch hij kon niet verhinderen dat ook deze set werd gewonnen door Edsel Everts met 6-1.

Het is een prestatie van Edsel om binnen een jaar zo vooruit te komen. Beide knapen beloven veel goeds voor de toekomst. Bij de jongens van 15-18 jaar won Leo Plaate van Servage in een makkelijke strijd met 6-1, 6-0 terwijl Robert Trappenberg van Breedijk won met 9-7 en 6-0. Hedenmiddag spelen Robert Trappenberg en Leo Plaate in de finale van hun klasse alsook de dames Gloria Flores tegen Toosje Gauw op de banen te Mundo Nobo.

VOLLEYBALL

Spannende strijd brengt Sithoc-overwinning

Willemstad. — De finale van de volleyball-wedstrijden in het kader van het Nablo-tournooi werd gisteravond onder zeer grote publieke belangstelling verspeeld op het veld in het Bargesbad aan het Rif.

De strijd ging tussen de bekende rivalen Aquilas en Sithoc. De wedstrijd is vooral in de tweede en derde set een mooie en spannende geweest en het publiek heeft genoten van de mooie "rallies" alsook het goede serveeren, opvangen en doorgeven. De jongens van Sithoc namen reeds in de eerste game de leiding door te winnen met 15-9 na een achterstand. Het leek er op of Aquilas deze set zou winnen doch geleidelijk aan haalde Sithoc in. Het werd 15-13 voor Sithoc. In de tweede set was Sithoc weer beter en won vooral door het verward spelen in de Aquilas gelederen met 15-9. In de derde set had Sithoc een voorsprong van 14-9 maar werd ingehaald door Aquilas en het werd zelfs 14-14. Zowel het netwerk als het "smashen" aan beide zijden bracht het publiek in verrukking. Dank zij het taaie doorzetten van Sithoc won zij ook deze set met 16-14 en daardoor de wedstrijd. Deze overwinning is een beloning voor het flinke trainen van de Sithoc-jongens onder leiding van hun "Jossy" Dominguez. De liding was in goede handen van de heer Peters, Rijke en teller Suiters. Onder de vele belangstellenden zagen wij de voorzitter van de Nablo de heer Mordy Maduro, hr. Dennert, hr. Rosberg en Frater Andreas alsook de sportkoningin Lucille Haseth.

Dubbel-mixed tennis op Julianadorp

Emmastad. — In april zal er bij voldoende deelname weer begonnen worden met de bekende mixed dubbel wedstrijden op Julianadorp.

Er zal gespeeld worden op maandag- en dinsdagavond om 20.00 en 21.00 uur.

De deelnemers zullen worden ingedeeld in groep welke ieder een competitie spelen (± 12 wedstrijden). De bovenste twee van iedere groep spelen aan het einde der competitie promotie/degradatie-wedstrijden tegen de twee onderste teams van de bovenstaande groep. Ook zij die op Rust & Burgh gespeeld hebben worden verzocht zich voor deze wedstrijden op te geven.

Opgaven voor mixed-dubbel bij hr Evertsen, tel. 2002 tot 25 maart 1956.

Ambachtschool vierde feest van patroonheilige

Willemstad. — Maandagmorgen om 8 uur verzamelden zich leraren en leerlingen van bovengenoemde school, om zoals wij reeds meldden, een H. Mis bij te wonen in de H. Familiekerk, opgedragen door de Moderator de Eerw. Zeergeleerde Heer Dr A. Römer.

Na de H. Mis deden allen zich te goed aan krentenbollen, geschonken door een plaatselijke firma. Hierna trokken leraren en leerlingen naar het K.S.C. terrein, waar de verschillende klassen voetbalwedstrijden speelden, om het kampioenschap van de school.

Dit jaar waren de Machine-Bankwerkers de beste en konden uit handen van de Moderator de beker in ontvangst nemen.

De stand was:

Electriciëns — Automonteurs	1 - 2
Bankwerkers — Timmerlieden	3 - 0
Bankwerkers — Automonteurs	2 - 0

Na afloop speelden de leraren tegen de kampioenen. De uitslag luidde 3-0 voor de leerlingen. De leerlingen speelden zeer sportief; hierdoor zijn alle leraren dan ook op de been gebleven!

De jongste speler der leraren is 29 jaar. De oudste bijna 49 jaar.

AGENDA

WEST-END
„Sweetheart on parade"; 19.00 en 21.00 uur.
CINELANDIA: — 19.00 en 21.00 uur.
„Tu y las Nubes"
ROXY — 19.00 en 21.00 uur
„Our very own"
CARIBE — 20.00 uur.
„Terror on the train";
REX: — 20.00 uur.
„White stalion"; 20.00 uur
ROYAL: — 20.00 uur
„Savage frontier":
SUFFISANTTHEATER — 20.00 uur
„The Groom wore spurs"; 20.00 uur

De biljart-kampioenschappen

Chin - A - Len wint weer een biljartwedstrijd

Willemstad. — Onder grote publieke belangstelling werden gisteravond in „Centro Social Catolico" de Biljart wedstrijden voortgezet.

De eerste partij ging tussen A. Chin A. Len van „J.P.F." en C. Specht van de „Recreation Biljart Club".

Het werd een gemakkelijke overwinning van Chin A. Len op zijn tegenstander, want vanaf het begin nam Chin A. Len de leiding, om die niet meer af te staan.

Bij de 32ste beurt maakte hij de partij uit. Door deze overwinning heeft JPF twee zeer belangrijke punten in de wacht gesleept.

De tweede partij ging tussen Fr. van West (DWS) en K. Singer (PBV). Het werd een gemakkelijke overwinning van van West op Singer.

Van West die met de dag beter op dreef komt, heeft gisteren zijn partij gespeeld met een gemiddelde van boven de zes en naar het zich laat aanzien wordt hij steeds gevaarlijker voor zijn tegenstanders.

Wegens omstandigheden ging de partij tuss enOehlers en Boesten niet door. Daarvoor in de plaats werd de partij Oehlers versus Slinger gespeeld. Oehlers, die de partij op overtuigende wijze van Singer won, begon slecht maar naar gelang de partij vorderde verbeterde zijn spel en tijdens de 51ste beurt maakte hij de partij uit.

Vanavond wordt er gespeeld in de zaal van de „Politie Biljart Vereniging" op Plantersrust en op het voorprogramma staan de volgende partijen:

A. Flores (RBC) vs. H. C. Doran (De West); 2. F. de Haan (De West) vs. A. Sylbing (JPF); 3. J. Kuiken (De West) vs. W. Goedhart. (JPF).

2½ km. zwemwedstrijd in Spaanse Water

Emmastad. — Op maandag 2e Paasdag wordt wederom de jaarlijkse 2 1/2 km zwemwedstrijd van de zwemafdeling van "Asiento" gehouden in het Spaanse Water met de daaraan verbonden prestatietocht. Gestart zal worden in de baai bij Nieuwpoort; eindpunt in de zeilhaven van Brakke Put.

Inschrijvingen bij de badmeester in Rust en Burgh.

Emmastad

WACHTDIENSTEN:
Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 07.00 J. Kokshoorn tel. 2470
Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 uur t.m. Zat. 24 maart 12.00 uur. F. W. van Duyvenboode, Varkevisser, C.P.I.M. Hotel, N. P. tel. 2461
B. g. g. nad. inl. tel. 2400
Materialen Afdeling:
J. J. van Kampen tel: 4326
C.S.M.
Rederij:
C. E. van den Pol. tel. 3403
Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18.00 kantoor tel. 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en van 08.00 — 08.00
G. H. van Leeuwen tel: 2054
Dokafdeling
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2098;
Van 1.00 — 07.30 P. Talma 4523

THEATER ASIENTO
„Tomorrow is Forever"
Geen kinderen beneden 18 jaar

New Yorkse Beurs

New York. — De verdere stijging van de NY-effectenbeurs werd gisterenmorgen geremd door winstnemingen en rond het middaguur hadden fractionele dalingen de overhand. In de namiddag kromp de handel verder in, waarbij evenwel International Business Machines zeer vast bleek en zelfs een stijging van $ 10 vertoonde op de aangekondigde aandelensplitsing. Tegen het slot was er enige belangstelling voor de specialiteiten, waarbij International Business Machines de koerswinst tot $ 11 kon vergroten. De markt sloot zeer prijshoudend.

Aantal verhandelde fondsen 1193; hoger 453; lager 527; onveranderd 213. Aandelenomzet 2.960.00; obligatieomzet $ 5.440.000.

Amer. Tel and Tel	184 7/8
Anaconda Comp.	84 1/4
Bethlehem Steel	165 5/8
Dupont de Nemours	230 1/4
Gen. Electric	64 3/4
Gen. Motors	48 1/2
Intern. Tel and Tel	34 ex dividend
Kon. Petr. Mij.	92
Shell Oil	80 5/8
Standard Oil of N. Y.	59 1/2
U.S. Steel	60
Canadian Pacific	36 1/4
Intern. Nickel	91 1/4

BEKENDMAKING

Het Bestuur van de **„Sportvereniging Veendam"** maakt hierbij bekend, dat de trekking van de Loterij ten bate van genoemde vereniging niet meer op 22 Maart 1956 zal plaats vinden, **MAAR OP 19 APRIL 1956.**

Wederverkopers moeten het totaal bedrag terzake verkoop hunner loten en/of alle onverkochte loten uiterlijk 2 April 1956, aan de „S.V. Veendam" afdragen.

ERIC DE NOORMAN: Het geheim van de Drakkar

26—26. „De zee!" peinst Eric. „Van hieruit kan men dus de zee zien...... Het is moeilijk aan te nemen, dat de bewoners van de burcht uitsluitend om zich te vermijen in dit vergezicht, zulks een veelvuldig gebruik van de trapleer maken als welhaast gepolijste treden verraden. En toch,, een andere reden kan er bijna niet zijn: want er bevindt zicht op dit verlaten balkon niets, dat zo regelmatig de aandacht zou kunnen vragen...... Met een frons staart hij naar de rosige lichtschijn boven de kust en eensklaps schiet hem een verhelderende gedachte door der geest...... ...

„Dat...... Dat zou kunnen...... en als het zo is, wordt het tijd dat ik eens een kijkje op de kust ga nemen......" mompelt de Noorman en de daad bij het woord voegende, spoedt hij zich naar de ladder. Inmiddels scharrelt Orm als een verdoold schaap door de ongastvrije gewelven.

„Ik kom er n-nooit meer uit", steunt hij, in wanhoop aan zij snor rukkende. „d.d,deze gangen zijn beslist beh-hekst, ik voel het in mijn oude b-b......botten; straks val ik in een put vol gedrochten en dan verander ik in een waterslang of-of in een t-troll. Wat een jammerlijk einde voor een oprecht zeeman......"

Geplaagd door het spookbeeld van een rampzalige dood, schuift de kleine roerganger voort. De hoop, dat hij Eric zal vinden heeft hij al lang opgegeven en min of meer doelloos sluipt hij de ene gang in, de andere uit.

Plotseling doet een gerucht al zijn haren te berge rijzen. Kreunend van ellende drukt hij zich tegen de muur. „D-daar hebt ge het...... M...monsters, stottert hij in doffe wanhoop. Al zijn moed bijeen rapend, gluurt hij over zijn schouder en met wijdopen ogen staart hij naar de bruingrauwe beesten, die opgeschrikt door zijn aanwezigheid wegvluchten......

„Dat was op het n-nippertje", mompelt hij hees. „W-wat een geluk, dat ik zo s-snel weet te handelen. „Omdat ik zo koelbloedig bleef staan, hebben ze me niet opgemerkt...... I-ik zag onmiddellijk, dat dit geen gewone ratten waren......"

Na een spiedende blik in het rond zet de gekwelde zeeman zijn tocht voort. Zijn weg voert langs een nauwe trap en als hij deze afgedaald is, staat hij in een kleine portaal, waarop aan verschillende zijden trappen uitmonden. Besluiteloos woelt Orm in zijn snor. Argwanend neemt hij elke trap in ogenschouw; drie ervan verdwijnen in een inktzwarte duisternis, aan het einde van de vierde schemert licht.

„Hm". mijmert de roerganger, niet om het een of ander, m-maar ik geloof dat dit toevallig juist de goede trap is!"